

ТАРАС ЛІТКОВЕЦЬ: «АРМІЯ ДЛЯ МУЖЧИНИ ТАК САМО ПОТРІБНА, ЯК ПОЛОГИ ДЛЯ ЖІНКИ»

стор. 9

РЕПОРТАЖ

ВЛАСНИЙ ДОСВІД: НА ВАРТІ ПОРЯДКУ

З вікна нашої редакції в центрі Луцьк – спокійне і мирне місто. У дні здачі номера нерідко доводиться засиджуватися до глибокої ночі. І навіть тоді Луцьк видається спокійним настільки, що можна прогулятися нічним містом.

стор. 8

ГРОШІ

ВИПЛОДОК ПОПУЛІСТИЧНОГО ПЕКЛА

Про деталі ухваленого в парламенті закону про реструктуризацію валютних кредитів, які за своїми наслідками для економіки є другим «16 січня» – днем, коли голосування руками в парламенті Януковича мало перетворити українську політику на концтабір, розповів у своєму блозі на «Українській правді» народний депутат Сергій Лещенко.

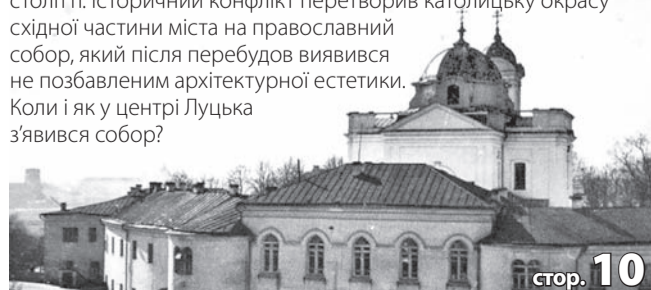

стор. 7

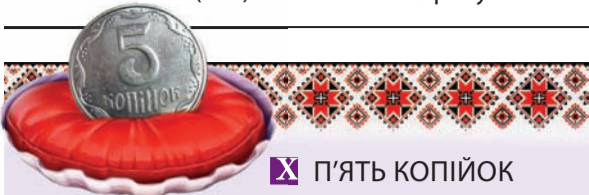
ІСТОРІЯ

РУЙНАЦІЯ VS ПЕРЕВТІЛЕННЯ: ЯК У ЛУЦЬКУ ВИНИК СВЯТО-ТРОЇЦЬКИЙ СОБОР

У попередньому номері газети ми писали про барокову історію комплексу монастиря та костелу ордену бернардинів у Луцьку. Доля вирішила закрити барокову сторінку монастиря у XIX столітті. Історичний конфлікт перетворив католицьку окрасу східної частини міста на православний собор, який після перебудов виявився не позбавленим архітектурної естетики. Коли і як у центрі Луцька з'явився собор?

стор. 10

Х П'ЯТЬ КОПІЙОК

ЧИ ДОВІРЯЮТЬ ЛУЧАНИ МІЛІЦІЇ?

Що думають містяни про нову патрульну поліцію, яка уже працює в Києві, чи довіряють місцевій міліції та яких змін очікують від неї, «Хроніки Любарта» вирішили запитати в лучан.

Оксана, 20 років, студентка:

– Не довіряю нашій міліції. Рівень довіри різко впав після подій, які відбувалися на Майдані. Я, як більшість людей, втратила до них довіру. Не знаю чому, але у моєї уяві наша міліція асоціюється із совковим мисленням, вона хабарна та не дуже доброзичлива. Але це сказано не про всіх. І серед них є нормальні люди. Стосовно нової патрульної поліції, то покладаю на них велику надію. Це величезний крок до Європи. Гарні, усміхнені поліцейські, в чудовій формі, які затримують злочинців, люблять свою роботу і навіть переводять бабусь через дорогу – такою я бачу нашу поліцію в майбутньому. Сподіваюся, що вони не підведуть.

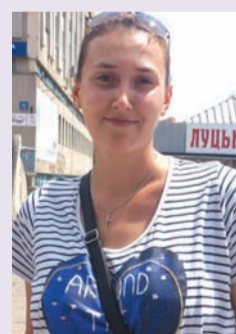

Галина, 67 років, пенсіонерка:

– Не можу сказати, що зовсім не довіряю міліції, але й сказати, що цілком довіряю, також не можу. Іноді вони добре виконують свою роботу, вживають відповідних заходів проти злочинців, але інколи дуже зловживають своїм службовим становищем. Про нову патрульну поліцію побутують різні думки. Я не можу про неї нічого сказати, доки не побачу її роботу тут, у Луцьку.

Ольга, 26 років, журналіст:

– Важко сказати, чи довіряю міліції. Ніколи про це не задумувалася. Дуже хочеться вірити у те, що міліціонери працюватимуть краще, зважаючи на заплановані реформи. Вважаю, що зараз у людей величезний відсоток довіри до нової патрульної поліції. Сподіваюся, що з її з'явою нам стане краще жити, буде менше порушень на вулицях міста, менше корупції та злочинців у країні.

Анна, 29 років, у декретній відпустці:

– Не дуже довіряю в наш час міліції. Добре, що створили нову патрульну поліцію, яка уже патрулює вулиці Києва. Вважаю, що це наш перший крок до Європи. На них люблю подивитися: усміхнені, привітні. Викликають до себе величезну довіру.

Ірина, 23 роки, фотограф:

– Насправді я довіряю міліції, хоч не мала з нею ніколи жодних справ. Хай що люди кажуть про корупцію і все інше, завжди вірю в краще. Мабуть, поліція робить свою роботу нормально. Щодо патрульної поліції, то вони викликають довіру. Чекаю, коли вони будуть на вулицях Луцька. Хоч у нас спокійне місто і вночі ходити не дуже страшно. Але всяке буває.

Х ФЕСТИВАЛЬ

БАНДЕРШТАТІВЦІ БАЖАТИМУТЬ ВОЇНАМ ПЕРЕМОГИ

Хедлайнерами цьогорічного фестивалю «Бандерштат-2015» стануть гурти «Тартак», «Тінь сонця», «Роллік'С», «Brutto», «Anna», «O.TORVALD» та «ОНУКА».

Уже дев'ятий за рахунком фестиваль відбудуватиметься три дні: з 31 липня до 2 серпня. Традиційним місцем проведення дійства буде іподром Центрального парку культури та відпочинку імені Лесі Українки. А ось наступний, десятий фестиваль, імовірно, відбудеться навіть у Києві, хоча ця ідея поки що не знайшла однозначного погодження.

Організатори кажуть, що за час існування фестивалю його відвідувачами стали понад 50 тисяч людей із різних куточків України та країн. Запрошують відвідати дійство лучан і гостей міста й цьогоріч. Ціна квитка у передпродажу становить 250 гривень, а в день фестивалю – 300 гривень за три дні «Бандерштату». Дітей віком до 12 років, неповносправних, ветеранів УПА, а також воїнів АТО на фестиваль пропускати будуть безплатно.

Єдине прохання організаторів, аби солдати АТО зверталися до організаторів заздалегідь, якщо вони мають бажання прийти на фестиваль.

Виконавчий директор фестивалю та фронтмен гурту «Фіолет» Сергій Мартинюк зазначив, що цього року буде чи не найзірковіший склад на великій сцені «Бандерштату». А вже нарешті вдалося домовитися про виступ і з командою «Brutto» – панк-рок-гуртом колишнього лідера формації «Ляпіс Трубецкой» Сергієм Мішалком.

Виступатиме на фестивалі й гурт «ФлайзZza», який досі жодного разу не був на сцені луцького фесту. У музичному плані зміни відбулися й щодо стилістики музики. Окрім традиційного рокового наповнення, буде виступ етно-електронного проекту «ОНУКА». Це, зазначає Сергій Мартинюк, дозволить розширити аудиторію відвідувачів фестивалю. Загалом на великій сцені пла-

нується виступ 15 гуртів, які організатори відбирали і запрошували на власний смак.

А от щодо акустичної сцени, то відбувся відбір за заявками музичних команд. Список тих, кому вдалося потрапити на акустичну сцену фестивалю, оголосять трошки згодом. У рамках фесту відбудеться флеш-моб: бандерштатівці викладуть тілами слово «Перемога».

Ще однією вагомою складовою фестивалю є проведення гутірок, виступів відомих політичних та громадських діячів, які читають лекції просто неба, діляться власним досвідом. Серед вже затверджених спікерів цього року будуть народні депутати Мустафа Наєм, Володимир Парасюк, представники місії «Чорний тюльпан», сестра військовополоненої в Росії Надії Савченко Віра Савченко, письменник Василь Шкляр, представник творчого об'єднання кінорежисерів-документалістів «Babylon'13». До слова, у рамках фестивалю планується також показ стрічок цього об'єднання.

Як розповів голова організаційного комітету фестивалю нардеп Ігор Гузь, нині трива-

ють переговори щодо участі народних депутатів Семена Семенченка, Андрія Білецького, Андрія Парубія, міського голови Львова Андрія Садового, письменниці Марії Матіос, голови меджлису кримськотатарського народу Рефата Чубарова, керівника патрульної поліції Києва Олександра Фацевича та голови Одеської ОДА Міхеїла Саакашвілі.

У рамках «Бандерштату» традиційно діятиме літературна сцена, дитяче містечко, відбудуватимуться спортивні події, а також запланована локація «Бандерфуд» – місце, де можна буде смачно поїсти. Як завжди, приїжджі зможуть поставити свої намети на території фестивалю. Нині розробляється можливість встановлення душевих кабін.

Ігор Гузь зазначає, що незважаючи на події в Україні, такі фестивалі, як «Бандерштат», мають відбуватися, адже це піднімає патріотичний дух та дає змогу почути тих, хто був на сході. Окрім цього, якщо вдасться відкупити затрати на проведення фестивалю, його організатори планують частину грошей передати для потреб 14-ї окремої механізованої бригади.

Х ГАМАНЕЦЬ

ЗА РОЗКІШНЕ АВТО – 25 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ПОДАТКУ

Власники розкішних автомобілів зобов'язані сплатити до місцевих бюджетів 5 мільйонів 368 тисяч гривень транспортного податку, повідомляють у прес-службі волинських податківців.

До 1 липня 2015 року волинським автомобілістам, які мають легкове авто з об'ємом двигуна понад 3 000 куб. см та строком використання до п'яти років, вручили 227 повідомлень-рішень про сплату податку. Сума сплати – 25 тисяч гривень на рік. Податок має надійти у місцеві бюджети.

Отож, до 1 вересня 2015 року фізичні особи на вказані в повідомленні реквізити мають перерахувати кожен по 25 тисяч гривень. До речі, шість волинян вже сплатили понад 80 тисяч гривень транспортного податку.

«Така відповідальна позиція заможних волинян – власників елітних авто може лише схвалюватися громадами. Оскільки суми транспортного податку, які цього року отримають місцеві бюджети, стануть додатковим фінансовим ресурсом для розв'язання актуальних для жителів територіальних громад питань», – зазначає начальник Головного управління ДФС у Волинській області Віталій Чуй.

Як розповів керівник ГУ відомства в області, найбільше власників дорогих

автівок у м. Луцьку та Луцькому районі – 154. Саме тут є громадяни, що володіють одразу кількома іномарками, за кожен з яких їм доведеться сплатити по 25 тисяч гривень.

Податківці звертають увагу, що платники транспортного податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають органу контролю за місцем реєстрації авто декларацію із розбивкою річної суми рівними частками щоквартально. Юридичні особи сплачують транспортний податок авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, наступного за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Нагадаємо, що відповідно до норм Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року №71-VIII, в Україні запроваджено податок на майно, у складі якого передбачено транспортний податок.

Х ЗВІЛЬНЕННЯ

ЗАСТУПНИК ГУБЕРНАТОРА ВОЛИНИ ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Перший заступник голови Волинської облдержадміністрації Сергій Кудрявцев, а також начальник управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА Олександр Самосик подали заяви про звільнення. Обоє посадовців – члени ВО «Свобода».

Таке рішення чиновники мотивують тим, що система виконавчої влади на Волині наразі недосконала, і перебування «свободівців» у цих органах вичерпало себе, повідомляє прес-служба Волинської обласної організації ВО «Свобода».

Зокрема, у заяві відомства щодо відставки Кудрявцева та Самосика повідомили, що практично всі ініціативи ВО «Свободи», спрямовані на кардинальні реформи, базові перетворення та побудову держави на засадах соціальної і національної справедливості, ігноруються.

«Державні адміністрації на місцях перетворюються на засіб нав'язування приписів, які спускаються зверху. Відсутні ознаки реформування митниці як однієї з найбільш корумпованих структур в області. Подальшого розгугу набуває «бурштинова лихоманка», – йдеться в документі.

Також «свободівці» запевнили, що останнім часом спостерігаються все наполегливіші спроби вплинути на тих посадовців, які прийшли в органи влади після Революції Гідності.

Голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик підписав заяви про звільнення.

Х ІСТОРИЧНА СПАДЩИНА

У Луцьку обговорили схему організації дорожнього руху в старій частині міста. Її планують затвердити під час чергового засідання міського виконкому. Схему розробляли понад рік. Розробник – ПП «Тола», архітектор – Василь Цюп'ях.

«Ця схема дозволить частково обмежити в'їзд у стару частину міста, – наголосив перший заступник міського голови Тарас Яковлев. – Тут дуже багато історичних пам'яток, які руйнуються через величезний потік машин. А працівники та відвідувачі Центрального ринку використовують Старе місто як парковку».

Яковлев розповів, що уже неодноразово до міської ради зверталася адміністрація заповідника «Старий Луцьк» через ускладнений проїзд для туристичних автобусів та через руйнування старої бруківки.

У Старому місті планують зробити платний в'їзд та встановити буларди. Вони зможуть підняти тритонний автомобіль, якщо за в'їзд не заплатили. Односторонній рух буде на вулиці Братковського, Галшки Гулевичівни, Замкової та на площі Ринок. Там стоятимуть в'їзні термінали. З вулиці Галшки Гулевичівни відкриють виїзд на вулицю Глушець – там приберуть паркан і місцевих торговців.

На парковках буде погодинна оплата, тож працівники ринку та підприємці не зможуть залишати тут свої автомобілі, адже їм це буде невигідно. Усього в Старому місті облаштують 135 паркувальних місць. У вечірній та нічний час в'їзд на вулицю Замкову відкриють для того, аби підприємці могли розвантажувати товари.

«Через вулицю Замкову очікується найбільше нарікань, – запевнив Яковлев. – Адже саме цим шляхом найбільше користуються

В'їзд у СТАРЕ МІСТО ОБМЕЖАТЬ ТА ЗРОБЛЯТЬ ПЛАТНИМ

підприємці Центрального ринку. Але іншого способу розвантажити Старе місто немає».

Вздовж вулиці Данила Галицького запланували декоративне огороження, аби водії не паркувалися на тротуарах. Звіти має бути централізований в'їзд на площу Ринок, який теж планують обладнати булардом та в'їзним терміналом.

Розробники схеми розповіли, що передбачили доїзд до усіх будинків, які розташовані в старій частині міста. А лучани, які тут живуть, за проїзд не платитимуть.

За гроші пропускатимуть автомобілі та автобуси туристів. Усі виручені кошти планують використати на розвиток Старого міста.

За словами Яковлева, це принесе міському бюджету до 200 тисяч гривень на рік.

Представник Комітету захисту національної спадщини Ігор Левчук розповів, що не все так чудово продумано із паркуванням у Старому місті, як розповідають чиновники. Адже в деяких місцях, де передбачені парковки, є підземна забудова, яка зруйнується через потік машин. Тому Левчук запропонував перенести парковку із Замкової площі на вулицю Караїмську та облаштувати її неподалік від кірхи.

Схему розмістять на сайті міської ради, де всі охочі зможуть вносити свої зауваження та коментарі.

Х НЕРУХОМІСТЬ

«Зайвими метрами», які оподатковуються, володіють 663 волиняни, які мають сплатити 652,9 тисячі гривень податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Платникам податку на нерухоме майно на Волині до 1 липня 2015 року надіслано або вручено особисто 784 повідомлення-рішення про сплату податку,

«ЗАЙВИ МЕТРИ» ОБІЙДУТЬСЯ ВОЛИНЯНАМ В ПІВМІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ

інформує управління доходів і зборів з фізичних осіб Головного управління ДФС у Волинській області.

«Оскільки податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, надходить до місцевих бюджетів, пропонуємо волинянам не зволікати з його сплатою. Громадам у нинішніх умовах не будуть зайвими додаткові кошти для залагодження нагальних соціально-економічних питань», – зазначає начальник Головного управління ДФС у Волинській області Віталій Чуй.

Як свідчить аналітика, найбільше власників елітного житла у місті Луцьку і Луцькому районі та у місті Ковелі. Відповідно, саме місцеві бюджети цих тери-

торіальних громад можуть розраховувати на найбільші суми податку на нерухоме майно від громадян.

Поки не варто надто сподіватися на суттєві додаткові надходження від податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки територіальним громадам Турійського, Старовижівського, Локачинського, Любешівського, Ратнівського та Володимир-Волинського районів. У цих районах від одного до п'яти власників розкішного житла.

Нагадаємо, що фізичні особи в 2015 році сплачують податок на нерухомість за 2014 рік за ставками, які діяли в 2014 році.

Протягом 60 календарних днів з дня отримання повідомлення-рішення від органу ДФС власники нерухомості

зобов'язані перерахувати суму податку на вказані у повідомленні реквізити.

Сплачувати податок на нерухоме майно зобов'язані не всі фізичні особи, а лише ті, які володіють квартирою/квартирами загальною площею понад 120 і будинком/будинками, загальна площа яких перевищує 250 квадратних метрів, різними видами нерухомості, загальна площа яких сумарно перевищує 370 квадратних метрів.

У Луцьку, згідно з рішенням місцевої ради, за загальною площею житлової нерухомості, що перевищує 70 кв. м для квартир і будинків з площею понад 140 кв. м, податок на нерухоме майно волиняни сплачуватимуть вже у 2016 році. Ставка оподаткування встановлена на рівні 1%.

Х ТАРИФ

У ЛУЦЬКУ ЗРОСЛА ЦІНА НА РИТУАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Рішення про вартість ритуальних послуг, яке діяло з 2013 року, члени виконкому визнали нечинним. Відтак у зв'язку з подорожчанням пального та пилотеріалів вартість послуг, пов'язаних з організацією поховання, змінилася.

Проект рішення про ціну на ритуальні послуги, що надаються Луцьким спеціалізованим комбінатом комунально-побутового обслуговування, розглянули під час засідання виконавчого комітету Луцької міської ради, повідомляє інформаційне агентство «Волинські новини».

Виконавчому обов'язків директора департаменту економічної політики Сергій Омельчук презентував документ, що регламентує нові тарифи на надання ритуальних послуг.

Потреба перегляду вартості виникла у зв'язку із значним зростанням розміру мінімальної заробітної плати, зростанням цін на паливо-мастильні та інші матеріали. Так, підвищення цін на паливо становить:

– бензину марки А-92 – з 10,40 гривні/літр до 18,50 гривні/літр (з ПДВ), або на 78%;

– дизпалива – з 9,80 гривні/літр до 19,50 гривні/літр (з ПДВ), або у два рази.

Вартість пилотеріалів на виготовлення трун з дощок зросла із 430 гривень за метр кубічний до 1100 гривень, або у 2,5 рази.

Рентабельність у плановому розрахунку враховано у розмірі 5%-10% залежно від виду послуги.

Члени виконкому такий проект рішення підтримали.

Порівняльна таблиця вартості ритуальних послуг

№	Назва послуги	Вартість послуги, грн.		
		2013 рік	2015 рік	Ріст, %
1. Виготовлення труни з дощок, м				
1.1	1,0	73,23	108,25	47,8
1.2	1,5	149,95	225,85	47,8
1.3	1,8	178,75	278,44	55,8
1.4	2,0	210,54	337,09	60,1
1.5	2,3	240,61	383,53	59,4
2. Копання могили в літній період (з 16 березня по 24 листопада):				
2.1. Механізованим способом, довжина, м:				
2.1.1	1,6	177,28	288,31	62,6
2.2	2,0	216,26	335,12	54,9
2.3	2,2	240,62	364,62	51,5
2.4	2,4	252,93	376,20	48,7
2.5. Вручну, довжина, м:				
2.5.1	1,1	154,46	187,07	21,1
2.6	1,6	311,83	377,57	21,1
2.7	2,0	446,80	540,99	21,1
2.8	2,2	540,84	654,86	21,1
2.9	2,4	609,27	737,72	21,1
3. Копання могили в зимовий період (з 25 листопада по 15 березня):				
3.1. Механізованим способом, довжина, м:				
3.1.1	1,6	256,48	376,42	46,8
3.2	2,0	324,69	459,01	41,4
3.3	2,2	368,54	512,11	39,0
3.4	2,4	398,30	545,14	36,9
3.5. Вручну, довжина, м:				
3.5.1	1,1	252,39	305,6	21,1
3.6	1,6	521,35	631,26	21,1
3.7	2,0	740,60	896,74	21,1
3.8	2,2	896,52	1085,53	21,1
3.9	2,4	1004,60	1216,39	21,1
4. Оформлення свідоцтва про поховання				
4.1	6,60	8,01	21,4	

Х НОВОВВЕДЕННЯ

БЕЗ ВІДОМА ЛУЧАН ТЕПЕР НІЧОГО НЕ РЕМОНТУВАТИМУТЬ

Відтепер департамент житлово-комунального господарства Луцької міської ради має надавати мешканцям передпроектні пропозиції щодо переліку ремонтних робіт, які планують зробити на відповідній прибудинковій території.

Відповідне рішення 8 липня ухвалив виконавчий комітет Луцької міської ради і воно вступить у дію за 15 днів. Згідно з документом, люди можуть не просто ознайомитися із запланованими роботами, а й внести свої корективи. Такі збори будуть відбуватися за п'ять днів до початку робіт.

Окрім цього, виконавчий комітет ухвалив рішення щокварталу інформувати споживачів про плани проведення поточних та капітальних ремонтів житлового фонду міста Луцька. Це, на думку членів комітету, буде сприяти прозорості виконання робіт і їх фінансування.

Інформацію щодо ремонту будуть розміщувати на офіційному сайті Луцької міської ради та на інформаційних стендах у під'їздах житлових будинків.

Х МОБІЛІЗАЦІЯ

ВОЛИНСЬКИХ СТРОКОВИКІВ НЕ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЯТИ НА СХІД

За словами виконавчого обов'язків начальника відділу оборонно-мобілізаційної роботи Волинського обласного військового комісаріату підполковника Геннадія Лічмана, «весняні» призовники не будуть проходити службу в зоні АТО, оскільки для цього рішення є відповідний Указ Президента.

Відтак мобілізованих скерують у пункти навчання. Більшість служитиме в Києві та обласних центрах заходу України, повідомляє інформаційне агентство «Волинські новини».

Відправлення призваних до центрів військової підготовки розпочнеться 9 липня.

«На Волині завершили набір на строкову службу. Більшість служитиме у Києві, в обласних центрах західних областей, і лише 10 осіб скерують у Запоріжжя. Набір на строкову службу відбувався упродовж трьох місяців – із квітня до червня. Виконали завдання на 100%. Втім були і проблеми, адже громадяни до військової служби ставляться по-різному. Зокрема, понад три тисячі чоловіків не з'явилися на засідання комісії. Зараз триває їхній розшук. Тих, хто уникнув призову, буде притягнуто до відповідальності», – запевнив Лічман.

Шановні читачі!
Якщо ви не отримуєте газету

Хроніки ЛЮБАРТА
ВИДАННЯ ВІСНИКІВ ЖУРНАЛІСТІВ

у поштову скриньку,
її можна передплатити

Увага! Вартість передплати на місяць – 7,96 грн

на 3 міс. – 23,88 грн
на 6 міс. – 47,76 грн

Передплатний індекс – **49831**

Вартість передплати вказана без урахування послуг поштової зв'язку

X ДОБРА СПРАВА

ДІТЯМ-
ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ
ПОДАРУВАЛИ
ВИШИВАНКИ

У Східноєвропейському національному університеті в музеї Лесі Українки відбулася благодійна акція «Подаруй дитині вишиванку». Свято влаштували для діток-переселенців. А організатором дійства став Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

До музею прибуло кілька десятків сімей. Усім діткам вручили вишиванки та пряники у формі сердечка, розмальовані українською вишивкою. Натомість дітлахи співали пісні та декламували вірші. З дитячих облич не сходили радісні усмішки.

«Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» – це наші друзі, адже вони роблять дуже багато гарних справ. Коли вони запропонували нам взяти участь у цьому благодійному проекті, ми не вагалися ні хвилини», – розповіла працівниця музею.

Заступник голови правління Фонду Ірина Констанкевич привітала усіх присутніх із святом родини.

«Віriamo, що добрі, щирі, сердечні справи, які ми хочемо принести для діток, знайдуть відгомін у їхніх серцях», – наголосила Ірина Констанкевич.

X ЗАКОНОДАВСТВО

ДЛЯ ДІТЕЙ
УЧАСНИКІВ
АТО ТА
ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ
ВВЕЛИ ПІЛЬГИ

3 5 липня набув чинності закон щодо державної підтримки учасників бойових дій, їхніх дітей та дітей переселенців.

Пільги особам відповідних категорій надаватимуть для отримання професійно-технічної та вищої освіти, повідомляє «Еспресо. TV».

Встановлено, що держава забезпечуватиме підтримку для отримання освіти в державних і комунальних навчальних закладах до їх закінчення, але не довше, ніж до досягнення особою 23 років.

Такі пільги надають для:

- осіб, визнаних учасниками бойових дій;
- їхніх дітей, дітей, один з батьків яких загинув (зник безвісти) в районі проведення АТО, бойових дій або збройних конфліктів або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих в районі проведення АТО, бойових дій або збройних конфліктів, а також внаслідок захворювання, отриманого в період участі в АТО;
- дітей, один з батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих під час масових акцій громадянського протесту;
- дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи.

Підтримку для отримання освіти надаватимуть у вигляді повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти, соціальної стипендії, а також – безплатного забезпечення підручниками, безплатного доступу до мережі інтернет, систем баз даних у державних і комунальних навчальних закладах, безплатного проживання у гуртожитку та інших заходів, визначених урядом.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для отримання професійно-технічної та вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначатиме Кабінет Міністрів.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ
НА ВОЛИНІ:
ХТО РОЗПОДІЛЯТИМЕ
КОШТИ ТА ЯК
ФОРМУВАТИМУТЬСЯ
БЮДЖЕТИ?

Лілія БОНДАР

Днями у приміщенні обласної ради пройшов семінар щодо децентралізації. Зібралися послухати киян та місцевих чиновників, які відповідають за об'єднання територіальних громад, голови сільрад та представники райдержадміністрацій. Лідія Євтушенко із Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, а також координатор групи транскордонного і міжрегіонального співробітництва Платформи громадянського суспільства Договору про асоціацію Україна-ЄС Ростислав Томенчук розповіли про нюанси децентралізації й об'єднання територіальних громад, а також про те, хто буде розподіляти кошти та яким чином формуватимуться бюджети після децентралізації.

«Коли розпочали говорити про децентралізацію в Україні, тему підхопили російські ЗМІ і нав'язували думку про федералізацію. Ми боялися, що люди не розумітимуть різниці між цими поняттями. Проте зараз бачимо, що навіть східні та південні області не зацікавлені у федералізації», – відзначив Ростислав Томенчук.

Представниця Мінрегіонбуду Лідія Євтушенко розповіла, що на місцях помилково думають, що децентралізація – це прокрустове ложе, ніби всіх загаяють під одну мірку. На переконання Євтушенко, це не так. І особливості об'єднання та децентралізації будуть різнитися у регіонах.

«Не всі ще в Україні розуміють, що час реформ уже давно настав, потрібно тільки реформу робити, – зазначила Лідія Євтушенко. – Країни ЄС розпочали реформування після Другої світової, хто й пізніше, а тепер рівень життя у них значно вищий, ніж у нас. На семінарі ми хочемо показати, як реформування відбувалося у тих країнах і що вже зроблено в Україні».

За словами Лідії Євтушенко, це вже 20-й семінар у співпраці і майже у кожній області виникали побоювання щодо об'єднання територіальних громад.

«Є такий стереотип, що українське село занепадає і з реформою воно занепадає остаточно. Сільські голови переймаються тим, втраять вони свою роботу чи ні. Реформа передбачає передання повноважень на місця, значить, і сільські голови будуть потрібні. Однак особливість цієї реформи полягає в усвідомленні відповідальності. У держбюджеті на 2015 рік закладено додаткові кошти. Тобто кошти на проведення реформи вже є. І ті громади, які усвідомили, що тепер це їхня відповідальність, їхні можливості

– почали ефективно використовувати ці кошти. Тепер потрібно усвідомити, що на місцях самі собі господарі, і якщо потрібно розробити філіали виконавчого комітету у віддаленому селі, щоб наблизити до громадян якісні послуги, то їх таки потрібно робити там. Бо це наші кроки до Європи», – зазначила Лідія Євтушенко.

Ростислав Томенчук підкреслив, що кричуща проблема в тому, що люди не вивчають законодавство.

«Страхи у людей виникають через те, що вони навіть не читають закони. На місцях мають бути ефективні менеджери, які розуміють, як працювати з громадськістю, з інвесторами, де і як залучати ресурси», – відзначив Томенчук.

Керівник Офісу Реформ у Волинській області Анатолій Пархом'юк розповів, що обласна рада уже ухвалила перспективний план розвитку громад. Він не є остаточною версією і його треба ще доопрацювати.

Збільшення ресурсної бази об'єднаних територіальних громад планується через передачу з державного бюджету плати за надання адмінпослуг та держмита. Окрім того, за місцевими бюджетами закріплюється 100% податку на майно, землю, транспорт та включення до оподаткування некомерційного майна. Кошти можна буде отримати через впровадження збору з роздрібного продажу підакцизних товарів за ставкою 5% від вартості реалізова-

ного товару, закріплення за місцевими бюджетами 60% податку на доходи фізичних осіб, передачу до бюджету територіальної громади 25% екологічного податку. Разом з тим, до бюджету спрямовуватимуться 100% єдиного податку та 100% податку на прибуток установ і фінустанов комунальної власності.

Щодо фінансів територіальної громади, то після об'єднання вона зможе здійснювати місцеві та зовнішні запозичення й використовувати кошти Державного Фонду регіонального розвитку для формування інфраструктури. Держава гарантує фінансову підтримку слабшим громадам через надання базової субвенції.

Ростислав Томенчук додав, що Міністерство регіонального розвитку врахує пропозиції усіх громад.

«Перспективні плани, які затверджують у різних областях держави, не є кінцевими, вони вдосконалюватимуться, аби покращити умови сіл та селищ після об'єднання, – наголосив Томенчук. – Ті області, які не ухвалили перспективний план розвитку, грошей від держави не отримають, а кошти розподілять між тими областями, які готові до об'єднання».

Томенчук також додав, що до проведення місцевих виборів уже планують створити в областях п'ять територіальних громад.

X ПРИЗНАЧЕННЯ

ЛЮСТРОВАННИЙ
ТЕРЕЩУК ЗНОВУ
ОЧОЛИВ КИЇВСЬКУ
МІЛІЦІЮ

Екс-керівника управління МВС у Волинській області Олександра Терещука повторно призначили начальником столичної міліції.

Як повідомив Терещук на своїй сторінці у «Facebook», відповідний наказ підписав міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков.

«Відсьогодні знову максимально занурююсь в робочі процеси. Обов'язково продовжу інформувати вас про результати роботи, а також по можливості оперативно реагуватиму на звернення громадськості. Столиця має показати позитивний приклад та передати досвід всій Україні!» – написав він.

Нагадаємо, Олександра Терещука звільнили з посади начальника міліції Волині після Революції Гідності, у липні 2014 року його призначили начальником управління МВС у Києві.

5 червня цього року прем'єр-міністр Арсеній Яценюк на засіданні Кабміну заявив про звільнення Терещука з посади керівника київської міліції у порядку люстрації.

А вже 3 липня Президент Петро Порошенко звільнив Олександра Терещука від люстрації.

ВІДЕОКОНКУРС

"ЛУЦЬК В ОБ'ЄКТИВІ"

ПРИЗОВИЙ ФОНД:

- 1 місце – 2000 грн
- 2 місце – 1500 грн
- 3 місце – 750 грн

До 15 серпня зніми оригінальне відео про улюблені місця/маршрути Луцька і надішли на скриньку lutsk@samopomich.in.ua

З 15 до 22 серпня клич друзів та збирай лайки на офіційному сайті конкурсу

23 серпня з п'ятірки переможців онлайн-голосування журі обере трьох переможців

lutsk@samopomich.in.ua

Прийом робіт до 15 серпня

Усім учасникам заохочувальні призи!

ОБ'ЄДНАННЯ
САМОПОМІЧ

Організатор: Луцький осередок ГО «Самопоміч» під керівництвом Тараса Яковлева

НАЗУСТРІЧ БАТЬКАМ У ЛУЦЬКИХ ДИТСАДКАХ СТАРТУЄ УНІКАЛЬНИЙ ПРОЕКТ

Ірина КАЧАН

Луцькі дитячі садочки мають шанс стати прикладом для наслідування. Саме в нашому місті невдовзі планують впроваджувати проект, покликаний узаконити батьківські благодійні кошти й зробити фінансування ДНЗ зрозумілим і прозорим, а також навчити керівників дошкільних навчальних закладів і батьків знаходити інші джерела залучення фінансових ресурсів.

НАЙПЕРШЕ – ПРОЗОРИСТЬ

За таку нелегку справу взялася громадська організація «Волинський Інститут Права», яка вже тривалий час вивчає проблематику дошкільної освіти.

Протягом січня-березня в рамках проекту «Забезпечення прозорості та підзвітності використання фінансових ресурсів у дошкільних навчальних закладах м. Луцька», що фінансується програмною ініціативою «Демократична практика» Міжнародного фонду «Відродження», «Волинський Інститут Права» проводив громадський моніторинг проблем, що виникають у діяльності дошкільних навчальних закладів обласного центру. Це був перший етап амбітного проекту, що нині на старті.

Держава нині фінансує лише найнеобхідніші видатки дошкільних навчальних закладів. Згідно з аналізом загальної суми фінансування у 2013–2014 роках, більшість фінансованих витрат (91%) стосується заробітної плати та комунальних послуг.

– Ні для кого не секрет, що система дошкільної освіти сьогодні потребує реформування. Саме тому в нас виникла ідея попрацювати з батьківськими комітетами, їхніми активістами і завідувачами дитсадків, щоби впровадити в них нову систему взаємодії і розв'язання тих проблем, які маємо нині у дошкільних навчальних закладах, – пояснює керівник «Волинського Інституту Права» Ірина Гайдучук. – Почали ми з проведення громадського моніторингу в діяльності дитсадків. І на основі цих даних можемо констатувати: сьогодні міський бюджет покриває лише заробітну плату і комунальні послуги. А решта витрат лягають на плечі батьків. Причому їхні кошти суттєво переважають. Канцелярське приладдя, меблі, мультимедійне забезпечення і ще багато усього фінансують саме батьки. І цей перелік невичерпний. Батьки розуміють, що за комфортні умови для своїх дітей вони змушені платити, оскільки держава неспроможна.

Чи не найбільшою проблемою є той факт, що усі благодійні батьківські кошти потрапляють в дитсадки у вигляді готівки. У такому разі досконали дослідити і прослідкувати, яким чином ці гроші було розподілено, годі. Батькам лишається довіряти вихователям та завідувачам. Або ж брати ініціативу в свої руки.

– Звісно, у багатьох дитсадках створено дошки оголошень, на яких можна ознайомитися із використанням батьківських коштів. І завідувачі зазначають, що все прозоро, – пояснює Ірина Гайдучук. – Проте коли поглянути на усі ці звіти на сайті міськради, то бачимо, що вони складені у довільній формі і є абсолютно незрозумілими для більшості. Тому ми й ставимо питання про те, що всі готівкові кошти треба обліковувати, а батьки мають мати можливість чітко бачити, як і на що їх витрачають.

За задумом «Волинського Інституту Права», батьки мають стати співучасниками розвитку дошкільних навчальних закладів, а не бути суто благодійниками. Вони мусять розуміти, що можуть впливати на розвиток ДНЗ, радити завідувачам, як залагоджувати ту чи ту проблему, з яким підрядником працювати, де кращі умови тощо. А це все-таки дієвий спосіб громадського контролю.

За словами Ірини Гайдучук, нині у системі дошкільної освіти Луцька взагалі не використовується можливість залучення грантових коштів. Окрім того, вкрай мало людей знає про можливість фінансування за системою краудфандингу (добровільний збір коштів через інтернет). Саме грантові проекти мали б стати пріоритетом у ро-

боті дитсадків, вважають у «Волинському Інституті Права».

– Це не вина батьків, але ця проблема логічна. Адже нині у нас абсолютно відсутній механізм залучення цих ресурсів. Батьківські комітети треба навчити, як звернутися до того чи того благодійного фонду, або ж як підготувати серйозний проект і виграти грантові кошти у міжнародної донорської організації, – каже Ірина Гайдучук.

НАВЧИТИСЯ І ЗМІНИТИСЯ

Аби зрушити з місця знайомі для батьків дошкільні проблеми, «Волинський Інститут Права» пропонує створити у кожному дитсадку свій благодійний фонд. Через такі юридичні одиниці і здійснюватимуться усі фінансові операції – чітко, прозоро й чесно.

Зі слів Ірини Гайдучук, у процесі попереднього моніторингу батьківські комітети в більшості засвідчили свою готовність спільно працювати над вдосконаленням системи залучення благодійних коштів. Хоча мали й певні перестороги, насамперед – додаткові витрати, яких, ясна річ, не оминати.

Взяти на себе розв'язання цієї проблеми зголосився Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк». 6 липня «Волинський Інститут Права» та Фонд «Новий Луцьк» підписали меморандум про співпрацю, який має на меті створити умови для забезпечення прозорості та підзвітності діяльності дошкільних навчальних закладів та сприяти ефективній діяльності піклувальних, батьківських рад та батьківських комітетів при садках.

У рамках спільної взаємодії на базі «Волинського Інституту Права» створено Ресурсний центр, який інформаційно, методично та практично допомагатиме головам та членам батьківських комітетів виводити їх діяльність на новий якісний рівень.

– Досить скоро ми презентуємо ініціативу, яка надає можливість отримати компенсацію витрат на створення благодійних фондів при ДНЗ. Проте це лише маленька частинка наших планів, – зауважила Ірина Гайдучук. – Ми не маємо ілю-

зій з приводу того, що усі 40 ДНЗ почнуть відразу впроваджувати таку систему роботи і що цей процес буде простий. Усе має відбуватися поступово.

Голова правління Фонду Олександр Товстенюк розповів, що подібні ініціативи «Новий Луцьк» готовий підтримувати і надає.

– Більшість програм нашого Фонду спрямовані саме на дітей та їхній розвиток, і підтримка цієї ініціативи – тому доказ. Враховуючи загальне здоров'я життя, ми маємо створювати умови для зменшення навантаження на гаманці лучан, – коментує Олександр Товстенюк. – Ініціатива, яку впроваджує «Волинський Інститут Права», може сподобатися не всім, адже частині причетних до цієї теми людей прозорість діяльності дитсадків може стати не вигідною. Проте ми впевнені, що батьки дуже швидко оцінять переваги.

Згідно з опитуванням серед голів батьківських комітетів, сума, яку збирають із батьків за місяць, сягає в середньому 2-4 тис. грн.

За словами очільника «Волинського Інституту Підтримки та розвитку Громадських Ініціатив» Петра Лавринюка, команда проекту розраховує і на підтримку з боку міської влади. Так, у міському управлінні освіти не висловили заперечень щодо реалізації проекту.

– Сподіваємося, що і депутати Луцької міської ради сприятимуть реформуванню нинішньої недосконалої системи. Цілком у їхніх силах і повноваженнях ухвалити рішення про обов'язковість створення благодійних фондів у дитсадках, – міркує Петро Лавринюк. – Головне – ми маємо шанс втілити у життя перший в Україні стандарт прозорості і підзвітності ДНЗ. Адже наразі трапляються хіба окремі випадки, однак цілісної системи в нашій державі нема. Та в Луцьку є кому над цим працювати. Аби батьки були небайдужі й не боялися відповідальності.

ХОЛИНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА НАВОДИТЬ ДАНІ ВІД ОСОБИСТИХ РОЗМОВ ІЗ БАТЬКАМИ

«Те, що у дитячих садочках з батьків збирають гроші – не таємниця. Зазвичай на початку навчального року представник батьківського комітету чи вихователь повідомляє суму, яку рекомендовано здати на фонд садка, фонд групи та додаткові витрати.»

Додаткові витрати – це купівля мультимедійного обладнання, іграшок, особливих зошитів для навчання, меблів, подарунків тощо.

Якщо дитина лише влаштовується у дошкільний навчальний заклад, є перший або вступний внесок. За даними батьків, він сягає від 300 до 500 грн, який, за словами завідувачів ДНЗ, обов'язково облікується у спеціальному журналі і витрачається на найнагальніші потреби закладу. Батьки переконують, що жодного разу звіту про витрачені вступні внески від завідувачів не бачили. А ті переконують, що показали б звіти, якби батьки ними цікавилися.

У кожному дитячому садочку батьківські внески різні, від 30 до 100 грн. Зазвичай їх у-

дошкільних навчальних закладах сплачують щомісячно. Збирати гроші доручають переважно батьківському комітету, проте є практика, що садковий діловод збирає кошти, записуючи їх у спеціально відведеному зошиті. Поширеною є ситуація, коли мама одного із вихованців садка є працівником дошкільного навчального закладу і при тому відповідальна за збір коштів. Ми пробували дізнатися, чи не вбачають батьки, адміністрація ДНЗ або ж міське управління освіти у цьому корупційних дій, і всі однозначно відповіли – ні.

Для тих, у кого в дошкільний навчальний заклад ходять кілька дітей, зазвичай встановлюють пільги. Наприклад, вони сплачують суму лише за одну дитину. Є пільги для батьків, які доведуть, що вони – у скрутному матеріальному становищі. Чи для сімей з сиротами або напівсиротами – їх узагалі можуть звільнити від сплати батьківських внесків. Хоча, згідно з законодавством, «дозвіл» на несплату взагалі не потрібен.»

РЕФОРМА

КАБМІН УХВАЛИВ РІШЕННЯ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ «УКРАВТОДОРУ»

Про це заявив міністр інфраструктури України Андрій Пивоварський в Одесі під час наради з Президентом України Петром Порошенком, повідомляє «РБК-Україна».

«Дуже вдячний Президенту та прем'єр-міністру за те, що вони створюють для Міністерства інфраструктури альтернативи джерел фінансування для будівництва нових доріг. Без альтернативних джерел неможливо буде побудувати дорогу Одеса-Рені, відновити дорогу Львів-Луцьк. Ямкові ремонти не працюють – це пережиток часу», – зазначив очільник міністерства.

Він зазначив, що на цей рік на ямкові ремонти виділено 1 млрд 700 млн грн, що складає 5-6% від того, що в принципі треба, щоб подолати ямковість в Україні, хоча якби було реальне планування будівництва доріг на 5-7 років, поняття «ремонт ямковості» не було б взагалі.

«Виходячи з цієї ситуації, три місяці тому уряд почав дуже важливу реформу – реформу «Укравтодору». Кабінет міністрів ухвалив рішення про ліквідацію ДАК. Це фінальна крапочка в процесі написання дорожньої карти. Таким чином ми реформуємо систему автодору, передаємо експлуатаційні можливості на місця та фінансуватимемо дорожнє будівництво», – сказав Пивоварський.

Він також зазначив, що МІУ потрібна підтримка Президента, прем'єра та парламенту для створення дорожнього фонду.

«Якщо буде створено Дорожній фонд і він наповнюватиметься, це буде суттєве джерело, яке дозволить планово проводити ремонт доріг», – сказав Пивоварський.

КОМУНАЛКА

У ЛУЦЬКУ МАЙЖЕ 11 ТИСЯЧ КВАРТИР МОЖУТЬ ЗАЛИШИТИСЯ БЕЗ ГАЗУ ЧЕРЕЗ БОРГИ

Після різкого підвищення ціни енергоносія ситуація з неплатежами вкрай складна як на середину літа, хоча традиційно в теплу пору року люди намагалися погасити борги, накопичені за опалювальний сезон.

Заборгованість побутових споживачів газу в Луцьку становить 41% від загально-го боргу за газ всієї Волинської області. На сьогодні борги за газ мають майже 10,5 тисяч домоволодінь, через несплату відключено 805 споживачів, – повідомляє прес-служба ПАТ «Волиньгаз».

«Підприємство буде вимушене й надалі припиняти газопостачання боржникам, бо такі умови передбачені на державному рівні. Оскільки неплатежі стали непоодиноким явищем, будемо практикувати побудинкові відключення під час проведення планово-технічного обслуговування (ПТО) газового обладнання», – зазначив заступник голови правління з постачання та обліку газу ПАТ «Волиньгаз» Андрій Карпомізов.

Разом з технічними службами на виїзді працюватимуть контролери, які допоможуть з'ясувати стан особового рахунку і консультуватимуть про можливість відстрочки виплат заборгованостей у разі потреби. Про проведення ПТО мешканців повідомлятимуть на дошках оголошень не пізніше, ніж за три дні до проведення робіт. З графіком ПТО можна ознайомитися на офіційному сайті «Волиньгазу».

Для того щоб стрімке зростання заборгованості не призвело до погіршення газопостачання всього регіону, споживачам радять своєчасно сплачувати за газ або звертатися в управління праці та соціального захисту населення для оформлення державних допомог – субсидій.

X РОЗКЛАДИ

Іван ЧЕТВЕРТНЯ

Добігає завершення п'ятирічна каденція депутатів Луцької міськради. Кожний з обранців громади використав цей часовий проміжок по-своєму. Хтось намагався працювати на благо лучан, боровся з корупцією, шукав шляхи поповнення міської казни, викривав нечесних на руку ділків. А хтось сконцентрувався переважно на розв'язанні власних меркантильно-приватних питань і збільшенні своїх статків. Серед тих, хто доволі частенько використовував мандат для лобювання родинно-сімейних бізнес-інтересів, найбільш відомим є депутат міської ради і за сумісництвом голова мерської групи «Рідне місто» Євгеній Ткачук.

Те, що деякі депутати міської ради мають бізнес, не є секретом. І в цьому немає нічого поганого, якщо депутат не використовує свій мандат для створення преференцій чи лобювання особистих бізнесових інтересів.

Треба віддати належне: більшість луцьких підприємців-депутатів загалом не зловживали надмірно своїм становищем. Важко назвати значну кількість тих, кому сесія міськради виділяла земельні ділянки для оренди поза конкурсом. Хтось лобював виділення ділянок для сина і брата. Хтось не забув і про тестя в земельному питанні. Але серед усіх депутатів таки знайшлася своя біла ворона, точніше ворон.

Євгеній Ткачук з моменту створення постійних депутатських комісій працював членом комісії з питань житлово-комунального господарства, екології, транспорту та енергозбереження. Проте робота там у нього чомусь не залагодилася. Євгенію Євгеновичу, схоже, обридли луцькі троллейбуси, проблеми житлово-комунального сектору. Його вабило до землі – однієї з основних цінностей міста.

І от 25 квітня 2012 року сталася подія, про яку мріяв депутат. Того весняного дня за рішенням сесії його було переведено до складу постійної комісії міської ради з питань земельних відносин та земельного кадастру. Як виявилось потім, такий хід було здійснено надаремно. Адже в силу свого становища Євгеній Ткачук наділений правом внесення на розгляд постійної комісії питань, що входять у компетенцію комісії. Чим він активно і користувався. У тому числі – для лобювання свого сімейного бізнесу.

На засіданні постійної комісії, яке відбулося у грудні 2012 року, Євгеній Ткачук в інтересах свого

ДЕПУТАТСТВО ЯК СПОСІБ ЗБАГАЧЕННЯ

сина Олександра Ткачука зумів поспішно внести на розгляд сесії низку проектів рішень «від імені постійної комісії». У них йшлося про надання синові й братові депутата, які, за його ж словами, є «компаньйонами у бізнесі», чотирьох земельних ділянок для ведення підприємницької діяльності.

Вказані земельні ділянки мали б передаватися у користування або власність третіх осіб на конкурентних засадах, оскільки вони були вільними від будь-якого нерухомого майна. Але це питання зовсім не хвилювало лідера групи «Рідне місто». Мало того, 18 грудня 2012 року Євгеній Ткачук упевнено доповідав із цих питань порядку денного під час сесії міської ради. Звісно, не кожен підприємець Луцька має можливість відверто лобювати виділення земельних ділянок для своїх родичів-компаньйонів по бізнесу, виступаючи перед депутатами міської ради.

Хоча з відеозапису пленарного засідання видно, що на час голосування в залі перебував лише 21 депутат, рішення все ж «було ухвалено». А міський голова Луцька Микола Романюк вперто

«не побачив» відсутність кворуму і фактично кодаводства, коли розглядали земельні питання його «найріднішого» товариша у міській раді.

Мер не зупинив явно незаконного голосування, сам голосував «за», невідкладно підписав і оприлюднив рішення про виділення земельних ділянок підприємливим родичам Євгенія Ткачука, надавши їм законної сили.

На цьому приватнопідприємницькі земельні апетити Євгенія Ткачука не завершилися. Показовим прикладом високої моральності лідера мерської групи в Луцькій міськраді стала 42-га сесія, яка відбулася у червні 2013 року.

19 червня Євгеній Ткачук подав голові земельної комісії заяву з проханням включити на розгляд комісії питання «Про надання підприємцям Ткачуку Є. Є. і Линнику Б. М. дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки» і голосував за виділення земельної ділянки своєму сину. Також комісія підтримала рішення «Про надання громадянину Ткачуку Є.Є. дозволу на розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) на вул. Боженка, 49-а». Те, що на ділянках було відсутнє законно зведене нерухоме майно, а отже, їх можуть надавати іншим особам суто на конкурентних умовах, друга міського голови не турбувало.

Надмірно бурхлива діяльність Євгенія Ткачука з лобювання родинних бізнес-інтересів не пройшла повз очі прокуратури.

22 серпня 2013 року прокурор міста Луцька надіслав луцькому міському голові подання, у якому заявив:

«Ініціюючи винесення на розгляд Луцької міської ради рішень в інтересах свого сина Ткачука О.Є., депутат Ткачук Є.Є. допустив порушення вимог закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» щодо недопущення виникнення конфлікту інтересів, що, своєю чергою, сприяє поширенню негативної думки у ЗМІ, породжує звернення депутатів та громадян у правоохоронні органи, а також ставить під сумнів виконання депутатами завдань щодо захисту інтересів територіальної громади».

Прокурор поставив вимогу луцькому міському голові «вжити заходів до недопущення порушень вимог законодавства про засади запобігання і протидії корупції, причин цих порушень та умов, що сприяють їх вчиненню». Але справедливість так і не було відновлено. Ділянки залишилися у власності луцької «сім'ї».

Озираючись на пройдений депутатський шлях, Євгенію Ткачуку, члену команди луцького мера, напевно, є чим пишатися і бути задоволеним. Два джипи вартістю понад мільйон гривень, земельні ділянки для родинного бізнесу, тісна дружба і взаєморозуміння з Миколою Романюком, в тому числі з питань, від яких повіває поганим запахом, дозволяють наразі цьому діячу почуватися гармонійно і не турбуватися за економічну кризу. Але публічно Євгеній Ткачук чомусь не квапиться похвалитися своїми бізнес-успіхами.

Людині, по-особливому наближеній до луцького «імператора» (мера), напевно, є що приховувати. Адже недаремно Євгеній Ткачук так і не надав публічно свою декларацію про доходи за минулі роки. Можливо, тому, що він соромиться своїх нажитих важкою працею скромних доходів та статків і йому незручно показувати перед лучанами свою незможність. А можливо, й тому, що неофіційному «решалову» міської ради таки є що приховувати перед людьми.

Якщо Євгеній Ткачук такий чесний і принциповий діяч, який на словах агітує за європейські цінності, нову якість роботи, то він мав би щороку оприлюднювати декларацію про свої доходи, а не ховати її від народу у сейфі за кількома замками. Але такий запальний у сесійній залі, коли потрібно боротися за свої інтереси, Євгеній Євгенович стає мовчазним і похмурим, коли йдеться про відкритість і принциповість.

Феноменальні родинно-бізнесові успіхи Євгена Ткачука були б неможливі без сприяння і покровительства мера. Сьогодні усім зрозуміло, що Євгеній Ткачук є представником інтересів Миколи Романюка у міській раді. Саме на нього спирається і буде спиратися мер, як на депутата, який найближчий йому за духом, за стилем роботи й ціннісними орієнтирами.

X ЗА КОРДОНОМ

Записав Юрій КОНКЕВИЧ

Кшись Петруняк живе у Боженцях Дужих. Це за 10 кілометрів від Варшави. Працює на місцевому заводі, який виробляє пластикові запчастини до автовок усіх відомих марок і модифікацій. Таких в Європі тільки чотири. Кшисю – 24 роки. Він аполітичний і не цікавиться серйозними новинами. Каже, що такі, як він, серед польської молоді «вшитко всі». «Хроніки Любарта» змогли порозмовляти з ним тільки в обідню перерву – з 10 до 10.30. Бо після роботи Петруняк сідає на ровера і мчить додому допомагати батькам «по рольніцтву». В родини 9 гектарів землі.

ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ПОЛЯКИ

...У Варшаві, яка поруч, я був востаннє рік тому. Хотів на футбол піти на новий стадіон, але поки дісталися з друзями, випили пива – і нас поліцейські не пустили. Сказали, що ми небезпечні. Загалом, не маю потреби в місто їздити. Туди треба із злотушками мандрувати. Дорога туди й назад (20 км) затягне на 14 злотих в обидва боки.

...Я працюю на заводі. Виробництво не надто безпечне, трохи доводиться дихати випарами розпеченої пластмаси, ношу важкі форми, з яких її виливають. Роблю з 6 до 16.00. Перерва півгодини. Не скаржусь на роботу, бо її ще треба пошукати у Польщі. Як

і скрізь. Мій шеф ще нормальні умови праці надає: задарма мінералка, кава, чай.

...У Польщі дуже дорого хворіти. Безплатна медицина тільки до 18 років. Тепер мені, аби полікувати зуба, треба викласти 300 злотих, з них 100 піде на те, щоб його всього-на-всього вирвати.

...У нас велосипедів у країні, напевне, втричі більше, ніж самих поляків. Але звична картинка – мама їде на велосипеді, везе дитину в кошику і... курить. Ніби й здоровий спосіб життя, але водночас звичка – понад усе...

...Недавно побачив по телевізору статистику і задумався, що щось не так у моїй країні. 80% всіх платежів здійснюється готівкою і тільки 20% – картками. У Євросоюзі, кажуть, все навпаки. А ще 80% поляків за останній рік не прочитали жодної книги. Я, зізнаюся, також.

...Після того як росіяни відмовилися від наших яблук, ми завалили ними Європу. Там аж скаржитися почали на дешеві польські яблочки.

...Українців цього року особливо багато. Кажуть, що до нас подалися ті, хто не поїхав на роботу до Росії. У газетах часто бачу оголошення «Найму на роботу українців». Вашим платять вдвічі менше, ніж полякам за ту ж роботу. Шкодную вас трохи, але знаю, що полякам так само «відплачують» в Англії чи Ірландії.

...У моєму місті дружать з норвежцями. Уже й не згадаю, з яким містом. Але цього року забрали 50 дітей за обміном до себе на місяць, скоро до нас мають норвежці приїхати. Торік скандинави профінансували нам спорудження стадіончика сільського: велике штучне футбольне поле, трибуни, ролердром, гандбольний майданчик, волейбольний, два баскетбольні, сектор для стрибків, сучасні доріжки, біотуалет, ігровий майданчик для найменших, зала під дахом, тренажерка. Приїжджала на відкриття наша прем'єр-міністр.

Поляки не аполітичні, але Україну люблять часто через ненависть до Росії.

...Ми працюємо по-чорному. Без відпусток практично. Поки є робота, треба заробити якомога більше. Бо невідомо, що далі буде. Відпочивати буду на пенсії. Причому, з розмовчучу, що такий культ роботи у Польщі

стає традицією. Діти закінчують навчання в кінці червня і увесь липень заробляють або на нові кросівки, або на те, щоб поїхати кудись з батьками в серпні. Робота з самого рання, бо тоді більше встигнеш, використовуючи світлолий день. Та й втомлюєшся так, що лягаєш дуже рано.

...Українців шкодують у нас суто по-людськи. Але підтримують вас більше з мотиву ненависті до росіян. Ви з Росією воюєте, отже, вас треба підтримати. А традиційні застереження до українців у суспільстві нікуди не поділися.

На найфешенебельнішій вулиці Варшави Новий Свят працює український центр. Від часу Майдану тут консультують українців-біженців та заробітчан.

Про деталі ухваленого в парламенті закону про реструктуризацію валютних кредитів, які за своїми наслідками для економіки є другим «16 січня» – днем, коли голосування руками в парламенті Януковича мало перетворити українську політику на концтабір, розповів у своєму блозі на «Українській правді» народний депутат Сергій Лещенко.

Рішення по валютних кредитах – це популізм, який не має нічого спільного з відновленням справедливості. А також приклад того, як гра в політичний обман призводить до непередбачуваних наслідків.

Поясню, з чого все починалося.

У четвер парламент зійшовся у клінці за закон про прокуратуру. Точка спотикання – хто призначатиме антикорупційного прокурора.

Редакція, яку було підготовлено до другого читання, відала це на відкуп комісії у складі «5 осіб від прокуратури» та «6 від Верховної Ради». Ясно, що квота Ради буде розділена фракціями, і представник президентської сили разом з людьми від прокуратури могли створити там більшість. Таким чином, комісія ставала би пропрезидентською, тоді як антикорупційний прокурор мав бути незалежний.

Зрештою, закон поміняли – антикорупційного прокурора обиратиме комісія, яку сформує в пропорції 4 – від прокуратури та 7 – від Ради, що додає незалежності. Це назвали більш-менш прийнятним заступник генпрокурора Давід Сакварелідзе та ініціатор антикорупційних законів Віталій Шабунін (відкрив секрет – він вів телефонні переговори зі спікером Гройсманом, прямо коли той вів сесійне засідання). Менше з тим, не згодна з новим рішенням фракція «Самопоміч» залишила Верховну Раду, хоча вже в п'ятницю спробувала «продати» своїм виборцям формулу «4 на 7» як власне досягнення. Так само залу залишив Ляшко.

Зрозумівши, що «Самопоміч» та Ляшко пішли, БПП вирішив скористатися ситуацією та політично обіграти ці партії на темі «хто більше любить простих людей». Ідеться про конвертації валютних кредитів. Ідея була поставити закон на голосування і за відсутності двох фракцій провалити його, поклавши на них відповідальність за цей крок. Задум був побудований на тому, що після 21 години, тим більше через демарш двох фракцій, голосів точно не вистачить.

Але від задуму до реалізації минуло більше часу, ніж хотілося. У підсумку, Ляшко встиг у повному складі повернутися до сесійної зали, а «Самопоміч» частково сіла у свої крісла. Однак все одно залишалося незрозуміло – вистачає голосів за популістичний закон чи ні.

Отже, спікер Гройсман ставить закон про конвертацію.

Але треба розуміти, що в цей момент відбувалося у залі. Депутати підвелися зі своїх місць, галас, крики, вкладники заблокували виходи з парламенту. І Гройсман помилково каже, що «голосуємо в другому читанні та в цілому» – хоча друге читання було кілька тижнів тому, і це вже третє читання.

Сам спікер також тисне кнопку «за» – все ще будучи переконаним, що голосів не вистачає. Задум такий: своїм «за» він збереже політичне обличчя («Я голосував, які претензії до мене»), але загалом закон провалиться. Перший раз спрацює на межі – тільки 225 голосів «за».

І тут на вимогу депутатів Гройсман ставить закон повторно на голосуван-

ВИПЛОДОК ПОПУЛІСТИЧНОГО ПЕКЛА

ня – після чого він набирає 229 «за» та вважається схваленим.

Все так, але не так.

Цей закон, крім того, що він обдурює людей (бо 95 мільярдів гривень, які вимагаються для його імплементації, зроблять Україну банкрутом), також було прийнято в порушення Регламенту.

Бо за законом, після першого нерезультативного голосування спочатку мало бути поставлене питання про повернення до голосування. І це рішення також вимагало 226 голосів. І лише потім – ще раз «в цілому».

Свідомо чи ні, але Гройсман одразу після провальних 225 голосів ставить «третє читання та в цілому», без повернення. У підсумку, це голосування є таким, що відбулося всупереч закону. У п'ятницю ми зібрали у Верховній Раді 42 підписи під зверненням на спі-

кера для того, щоб він не підписував цей закон, а повторно проголосував його у залі.

Крім того, мали місце випадки кнопкодавства. Точно відомо, що депутат Андрій Павелко, чия картка проголосувала, був відсутній у сесійній залі. Він на той момент уже перетнув кордон та перебував у літаку, який наближався до Парижа. І це є однією з підстав для того, щоб цей закон був проголосований повторно.

Менш сильними, але також аргументами є те, що при голосуванні 229 «за» двоє депутатів попросили додати їхні голоси, але водночас шестеро їх відкликали. Це означає, що зараз за закон менше, ніж 226 голосів. Хоча це лише психологічний аргумент – формально «відкликання» та «додавання» не має жодного сенсу з точки зору результату.

ХРОНІКЕР

Експерти CASE Ukraine розповіли, чому конвертація валютних кредитів за курсом 5,05 загрожує крахом української банківської системи.

- 1) Комерційні банки не мають своїх коштів. Вони або їх беруть у вкладників (звичайних громадян), або просять НБУ ці гроші надрукувати. Саме тому банки називаються фінансові посередники;
- 2) Комерційний банк видає валютний кредит тільки тоді, коли він залучив валютний депозит на аналогічну суму;
- 3) Якщо позичальник не повертає свій кредит (або повертає не весь) банк говорить «вибачте, немає» своїм вкладникам (див. пункт 1);
- 4) Деколи НБУ висловлює бажання рятувати банки, які говорять «вибачте, немає» своїм вкладникам. Тоді НБУ друкує багато гривні, чим провокує девальвацію;

- 5) Але в більшості випадків банки, чії позичальники не платять, – банкрутують, а депозити, які вони залучили, виплачують платники податків через Фонд гарантування вкладів;
- 6) Конвертація валютних кредитів – це фактично дозвіл для валютних позичальників не платити 3/4 їх позики (якщо це курс 5,05 грн/дол.);
- 7) Конвертація валютних кредитів ставить НБУ перед вибором (а) або надрукувати шалені суми гривні, щоб повернути кошти валютним вкладникам (читай – нова девальвація), (б) або дозволити банкам повертати депозити по курсу погашення кредитів (в нашому випадку 5,05).

ЯК ГОЛОСУВАЛИ ВОЛИНСЬКІ ДЕПУТАТИ ЗА ЗАКОН 1558-1 «Про реструктуризацію зобов'язань за кредитами в іноземній валюті»

- **Ігор Гузь** (Народний фронт) – **За**
- **Ігор Лапін** (Народний фронт) – **За**
- **Юрій Савчук** (Народний фронт) – **не голосував**
- **Ігор Єремеєв** (група «Воля народу») – **відсутній**
- **Степан Івахів** (група «Воля народу») – **відсутній**
- **Сергій Мартиняк** (група «Воля народу») – **За**

чиновниками. Так, закон про кредити шлив у порядку денному аномально швидко. Тільки в середу комітет фінансів та банківської діяльності, яким управляє Ляшко через Рибалка, дав «схвальний» (!) висновок, а вже в четвер закон було розмножено і роздано депутатам. За досвідом, так воно не працює. Точніше, працює після наказу Гройсмана. А тепер виявляється, що аналогічної сили «мотиватори» має і Ляшко.

І повертаючись до самого закону. Це – черговий подвійний обман.

По-перше, це обман тих людей, які, попри всі труднощі, погасили свої валютні кредити. Виявилось, що вони не те робили. Їм треба було не економити, не шукати додатковий зарібок, не переїжджати в інше житло – їм треба було іти під Раду та молитися на популістичних божків Тимошенко та Ляшка.

По-друге, це обман людей – власників нереструктурованих валютних кредитів, які вірять, що після голосування стараннями популістів їхні проблеми розв'язано. Навіть якщо цей закон залишить стіни парламенту, його не підпише президент Порошенко. Це очевидно для всіх, тому що він буде рівнозначний банкрутству української держави. На закон чекає вето. Але чи чекає це вето на оскаженіх популістів? На жаль, поки що ні. Зараз у моді не аденауєри, а ципраси.

ПОРОШЕНКО: «ДЕПУТАТИ ЧЕКАЛИ НА ОПЛЕСКИ, А НАРОД НАЗВАВ ЇХ НЕГІДНИКАМИ»

Президент Петро Порошенко розкритикував скандальний закон про реструктуризацію валютних кредитів, який минулого тижня ухвалили у Верховній Раді.

Про це він заявив під час наради президента з головами обласних та ківської адміністрації за участі керівництва центральних та правоохоронних органів.

«Парламентарі ухвалили закон про конвертацію валютних вкладів, який веде до тотального колапсу банківської системи, до тотального знищення золотовалютних резервів України, абсолютно популістський закон, який за рахунок коштів усіх платників податків надає перевагу 65 тисячам позичальників, які просто не можуть чи не хочуть платити кредити», – заявив він.

«Частина депутатів, яка голосувала за це, виявляється, є власниками величезної кількості валютних кредитів. Це просто корупція, коли ти під себе пишеш закон, щоб просто не повертати гроші. А ще й фінансуєш кредитні майдани, намагаючись дестабілізувати владу. Не вийде», – наголосив президент.

«І головне, що не влада себе захистить, а я тішуся реакцією відповідальності України, реакцією відповідальних українців. Політики, які вийшли, чекаючи оплесків, отримали реакцію: «Ви негідники, безвідповідальні, непрофесійні, популістські, які ведуть країну до знищення». Сьогодні народ України захистить Україну», – зазначив Порошенко.

Тетяна ГРІШИНА

3 вікна нашої редакції в центрі Луцьк – спокійне і мирне місто. У дні здачі номера нерідко доводиться засиджуватися до глибокої ночі. І навіть тоді Луцьк видається спокійним настільки, що можна прогулятися нічним містом. Благодать, одне слово. Так це чи ні, ми вирішили перевірити на власному досвіді й напросилися в патруль до добровільного формування «Варти порядку». Це організація, що складається з добровольців, які зголосилися разом із міліцією підтримувати громадський порядок у місті. Вони не атестовані працівники МВС, однак мають навички спеціальної фізичної підготовки, знають законодавчу базу. Своєрідні дружинники.

І нині щодня з 18:00 до 2:00 в патруль разом із міліціонерами заступає загін в складі шістьох вартових і працівника міліції. Так сталося і з 6 на 7 липня, втім до компанії дужих чоловіків долучилася журналіст «Хронік Любарта».

Отож, все починається о 18:00, біля міськвідділу міліції на Грибоєдова. У цей час відбувається розвід вартових, які заступають у зміну. Серед них члени «Варти порядку», міліціонери та представники Національної гвардії. Єдиний нюанс: нацгвардійці по понеділках вихідні. Представники «Самооборони» в розводах участі не беруть, бо не підпорядковуються ні міліції, ні міській раді. Вони підконтрольні самі собі. Втім також патрулюють місто.

Після інструктажу сідаємо в машину. Хлопці – у камуфльованій формі. Кажуть, що не спекотно, хоча на термометрі за 30 градусів. Ідемо до центру, де і припарковуємо авто неподалік обласного драмтеатру. Це, пояснюють, зручне місце для розташування. Ажде від Театрального майдану можна доїхати у всі точки Луцька. Тут ми будемо до виклику з чергової частини. Оскільки повідомлень у рації немає, хлопці запрошують на прогулянку вулицею Лесі Українки, подивитися на обстановку. Ситуація – більш ніж спокійна. Понеділок, спека, люди попивають прохолодні напої в кав'ярнях, хтось іде з роботи додому. Відчуваються погляди цивільних на людей у формі.

Я починаю трішки нудьгувати. Ажде що може статися цікавого у понеділок? Думаю: ех, треба було піти у рейд в святковий день. Ото вражень набралася б! А так... У таку спеку не те, що порядок порушувати бажання немає, а й узагалі рухатися не вельми хочеться. Вартові на таку заувагу лише загадково посміхаються. Кажуть, що було би добре, якби викликів не було. Це значить, що в місті все гаразд. Втім досвід їм підказує зовсім інше. І цієї ночі мені доведеться в цьому переконатися.

ПО СІЛЬ ДЛЯ ЗАПИВОНУ – ДО ДІЛЬНИЧНОГО

На годиннику початок восьмої. Мій інтерес помітно поживається. Перший виклик в опорний пункт міліції на проспекті Грушевського, просять засвідчити факт сп'яніння. Хоч щось, думаю, не з порожнім блоком повернуся.

Заходимо в опорку. Міліціонери у гарному настрої, про щось жартують. Пункт просто у дворі багатоквартирного будинку. На стіні всередині – портрет Кобзаря, під столом при вході – закрита пляшка пива і почата – коньяку. Ще під одним столом – відкрита пляшка томатного соку. Усе питне добро – двох молодих хлопців, які сидять в сусідній кімнаті і голосно, хоча і не дуже розбірливо, розповідають, що знають усіх суддів, начальство і мало не з кожним членом Ради Європи каву п'ють по суботах.

А поки була не субота, а вечір понеділка. Чудовий день, аби справити тридцятик одного з затриманих хлопців. Ювілей, без будь-яких сумнівів, достойний святкування на лавочці в дворі. І дарма, що це поки що в цій країні вважається порушенням норм порядку.

Коньячок, закусокка, пивце, задушевні бесіди про сенс життя – усе посеред двору, неподалік опорки. Поруч дітки граються в пісочку, вишні достигають – краса, одне слово. Запивали коньяк томатним соком, втім без солі він, видно, їм не пішов. І парубки не вагаючись пішли просити сіль в опорний пункт. А що? Міліція ж з народом, як то кажуть. Тут гурманів і оформили. Втім навіть досвідчені міліціонери такому нахабству будуть доречніше здивовані.

Зазвичай, кажуть в опорці, людей, які розпивають алкоголь в громадських місцях, спочатку попереджають, просять сховати чи викинути пляшки. Але якщо поведінка неадекватна або шкала нахабства досягає критичної точки – доречний і штраф. А тепер – увага! Наше законодавство вміє дивувати, чорт забирай! Штраф за пияцтво у публічному місці від 17 до 51 грн. Сміх та й годі, це менш як один долар.

«Що? В нарік поїдемо? Та ну...», – лепече один з них. Так, так, іменник, саме туди! Виходимо з пункту. Вмить ювіляр розвертається назад у приміщення, аби забрати недопиті пляшки.

ВЛАСНИЙ ДОСВІД: НА ВАРТІ ПОРЯДКУ

Патруль бійців «Варти порядку» триває з 18 до 2 ночі. Втім нерідко доводиться затримуватися на чергуванні

«Та ніхто нічого не візьме, то ж вертатимешся», – кажуть люди при пагонах. Ювіляр вірить, але слабо, бо вже за секунду кидається без вагань у марш-кидок: присмокується до пляшки з коньяком і п'є просто в опорному пункті з горла, наче мандрівник у пустелі, що зрештою дістався до води. Картина, достойна комедії Рязанова. Іменинника вистачає на кілька ковтків, його зупиняють правоохоронці.

«Ні, ну де такий нахабний взявся. То ти, аби в трубку ну вже геть добре дихалося?» – хтось дивується.

Виходимо назовні, сідаємо в авто. Уже друг іменинника береться за голову і з неприхованим подивом, ба навіть радістю вигукне: «Ого, то ми таким авто поїдемо!». Видно, возили гіршими.

У дорозі алкоголь бере своє і один з хлопців намагається вихопити гумовий кийок у вартових, брутально лається, обзиває одного з хлопців «кацапом» за російську мову. А в начальника взводу й узагалі влізнає свого «хресного».

«Дядя Саша, ви па ходу мій хресний! Ківерцівський район! Ви ж були в Магадані?» – кричить молодик. Дядя Саша в Магадані не жив і такого іменинника не хрестив. У мікроавтобусі один з хлопців забуває свої гумові шльопанці й потім голосно кричить на весь наркодиспансер, що його обікрали.

Зрештою, тест на алкоголь показує результат – 2,18 і 2,88 проміле. Для того, аби мати такий результат, кожен з хлопців мав би випити не менш як пляшку коньяку. Дорога назад куди спокійніша. У фіналі сп'янілі хлопці вже обнімають і дядю Сашу, і решту вартових.

«БУДУ ЖАЛІТИСЯ ДО КІНЦЯ»

Близько 22 години надходить чергове повідомлення: нетверезий чоловік у маршрутному депо, що на вулиці Зв'язківці, відмовляється покинути транспортний засіб. Справді, просто на території депо в маршрутці №1 сидить огрядний і нетверезий чоловік. Примитивши вартових, чоловік виходить з маршрутки.

«Вони виграли тендер! Вони мають їздити до 12 ночі, а він їде на Дубнівській в 21:00 і показує мені, що вже не їде. Як я маю добратися додому? Я сам водій, але чому вони не їздять до 12? Вони ж виграли тендер... Арештуйте мене! Я буду жалітися!» – кричить чоловік.

Обурюючись, ледь не пускаючи скупу чоловічу сльозу, мужчина йде у бік «Лучеська». Водій маршрутки претензій до скажника не має. Каже, що той прийшов у депо і сів у першу-ліпшу машину. Пояснює, що кількість маршрутів скоротили у зв'язку з підвищенням цін на дизпаливо. Ніби конфлікт врегульовано. І обурення чоловіка розумієш, але й така акція непокори руху маршруток – теж не вихід.

Минає 15 хвилин, виклик з чергової частини. Біля готелю «Лучеськ» стоїть чоловік і вимагає

приїзду міліції, хоче скаржитися. Це той самий пасажир маршрутки, Серього. Під'їжджаємо.

«Мені не подобається перший маршрут. Я хочу справедливості! Я буду скаржитися. Виграли тендер і їздять до 21-ї. Як вони їздять? Як я, коли їду, повію брати не хочу. Отак вони на мене дивляться», – повторює, як мантру, чоловік. Намагання втихомирити його, відправити додому проспиртовані ні до чого не призводять: він сам сідає в авто і просить завести до міськвідділу. Аби чого не начудив, бо хотів жбурнути каменюкою у маршрутку, його везти на Грибоєдова треба. А перед цим, за процедурою, у вже знайомий наркодиспансер на експертизу.

Поки ми їдемо з Серього, вартові працюють психологами, бо стан чоловіка близький до істерики. Чуюмо, як на чергову частину надходить скарга: сусіди надто голосно кохаються. Міліцію просять втрутитися і знизити децибелі того кохання. А я думала, що такі скарги – вигадка.

Міліціонер Олександр, який сидить поруч, усміхається і каже, що це квіточки. А на кожен виклик реагувати треба, бо може бути перевірка й навіть у такому, здавалося б, комічному випадку, мають бути оформлені відповідні документи.

НЕ ВСТИГ

Поки ми в дорозі, надходить термінове повідомлення: на проспекті Відродження біля під'їзду лежить непритомний чоловік. Що з ним сталося – невідомо. Міліцію викликали сусіди, які дивляться на все, що відбувається, з вікна і курять, обговорюючи, хто це і що з ним. Виявляється, сусід з другого поверху. Приїхав до батька, бо той при смерті.

Поки «швидка» не під'їхала, вартові намагаються чоловіка привести до тями, обтирають обличчя від блювотиння, слизу і бруду, перевіряють, чи не задихається.

«Ну і робота у людей... Двох п'яних втихомирюй, слухай їхню лайку і цю дурну мову, прокльони на свою адресу, іншого нетверезого зрозумій і вислухай, і тепер ще дядькові шамарклі витирай. І це в молодших лейтенантів міліції зарплата в 1800 грн. Жаж», – думаю про себе.

Дядько виявляється не зовсім тверезим. Імовірно, йшов додому, перечепився і впав. Його відвозить «швидка», кілька хлопців їдуть із лікарнями, бо дядько намагається оборонятися.

Ми теж маємо їхати, везти Серього, що влаштував акцію протесту проти безчинства маршрутників, до міськвідділу. Кремезний дядько досі з нами, стріляє цигарки у сусідів, які вляють гав, і повторює мантру про маршрутку №1. Ця картина вже нагадує фільми Тарантіно.

Одна з місцевих жительок каже, що в непритомного двері в квартиру відчинені, варто було би зачинити. Міліціонер іде перевірити, чи все гаразд, і тут справа набуває трагічних обрисів. У квартирі на ліжку лежить покійник. Це той са-

мий батько непритомного чоловіка, якого вже везла «швидка». Що з ним сталося – невідомо. На місце прибувають два міліціонери з патруля, і згодом – опер-група.

Сусіди гуртуються на сходах біля під'їзду, курять і розповідають свої версії, що ж сталося. Кажуть, тепер не заснуть. Час до часу на місце приходить ще один нетверезий чоловік з розстебнутою сорочкою і згорбленою поставою. Хриплим голосом він просить вогню і теж не вірить, що старого вже немає.

Буйних нетверезих хлопців ведуть в наркодиспансер. Аналіз свідчить про значну дозу алкоголю в крові

«Я – ТРИЧІ МАЙОР»

Майже перша ночі. До кінця зміни – ще більш як година. Міліціонер потроху починає писати рапорти з чергування.

Надходить виклик із Писаревського, дебоширять біля під'їзду, спати не дають. Під'їжджаємо в двір. Сусідка з балкона другого поверху та сусід з вікна першого показують пальцями: «Он він! Стучить всю ніч, гадить тут під вікнами. Нам все одно, що ви з ним зробите, але зробіть щось, аби його не було».

Він – це дідок в самих шортах. У діда в руках два молотки. Його хода нагадує ходу немовляти, що ледь вчиться ходити. Топає невпевнено, ось-ось звалиться з тими молотками. Дідок не помічає ні хлопців у формі, ні криків сусідів, ні фар авто. Автопілот увімкнено і він йде на світло в гаражі. Тут його чекає товариш.

«Васька, що ти наробиш? Чого вони за тобою прийшли? Вибачте, більше не будемо», – одразу виправдовується товариш.

«Та я сам в 1981-му в ППС починав. Я тричі майор!» – провадить чоловік у гаражі. Він явно в гуморі, хоче поговорити, просить сфотографувати. На стіні гаража два прапори – державний, переплетений з прапором Партії регіонів. «Тричі майор» обіцяє не шуміти і за Ваську ручається, каже, що підуть спати.

Останній виклик надходить від «Княжого двору». Тут є і «Самооборона», і міліція. Кремезний дядько біля дороги, весь в крові, відмиває обличчя і руки. Його одяг порізаний, а одне з вікон ресторану розбите. Осколки скривавлені. Одні кажуть, що на нього напали і жбурнули у вікно, інші – сам був під шофе і просто переплутав двері.

Я описала лишень частинку з цього чергування. Можливо, без моєї присутності з учасниками описаних подій розмовляли б більш грубо. Можливо, форма була б не так ретельно заправлена. Але у Луцьку, безумовно, є свій злочинний бік, який треба контролювати, і наявних сил міліції не завжди вистачало.

Вартові кажуть, що це не найгірший, але й не найспокійніший вечір. Гучний секс, буйні п'яниці, мрець – ось такі будні. Кожен виклик був пов'язаний зі зловживанням алкоголем. Мимоволі думаєш: а чого ті витверезники і «козу» відмінили? А чого п'яниць не змушувати до громадських робіт у спецодрязі? А чого штрафи такі мізерні? Думаю про реформу міліції. Ну чи могла би будь-яка фізично і юридично підготовлена людина працювати у поліції? Чесно кажучи, зараз даю собі відповідь: ну не підозрюють вони, у що вляпуються. І звільняти поголовно усіх копів – ой який хибний крок.

Х ХРОНІКЕР

Загалом «Варті порядку» вже п'ятнадцять років, втім як реально діючий орган це формування почало працювати за часів Єврореволюції, коли міліціонерам було небезпечно виходити на патрулі, та й довіра до МВС досягла можливого мінімуму. Пригадується, тоді навіть на виклики правоохоронці часто-густо не виїжджали. Аби в

Луцьку не почався хаос, ветерани спілки воїнів-інтернаціоналістів, які склали кістяк «Варти порядку», вийшли на вулиці в патруль. Зрештою, як виявилось, така допомога добровольців була досить доречною. Матеріальним забезпеченням, формою вартовим допомагає і обіцяє надалі допомагати фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

ТАРАС ЛІТКОВЕЦЬ: «АРМІЯ ДЛЯ МУЖЧИН ТАК САМО ПОТРІБНА, ЯК ПОЛОГИ ДЛЯ ЖІНКИ»

Х ЛІТКОВЕЦЬ ТАРАС МИКОЛАЙОВИЧ

Народився 5.04.1967 року у Луцьку. Після закінчення середньої школи поступив на історичний факультет Дніпропетровського національного університету, який закінчив з відзнакою у 1991 р.

У 1985-1987 рр. проходив дійсну строкову військову службу в лавах Збройних Сил України.

У 1992-1995 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі історії України Дніпропетровського національного університету.

З 1995 р. і до сьогодні – старший викладач кафедри політології Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Нині є заступником декана з виховної роботи історичного факультету.

З 2004 р. й до сьогодні – політичний оглядач радіостанції «Радіо «Луцьк»».

З 2004 р. і до сьогодні – власний кореспондент

«Незалежного радіо» (м. Чикаго, США) в західноукраїнському регіоні.

У 2006-2009 рр. – заступник начальника головного управління з питань внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю, начальник управління внутрішньої політики Волинської обласної державної адміністрації.

Дійсний член Національної спілки журналістів України. Ведучий програм на телеканалі «Нова Волинь».

Заступник голови Волинської обласної організації Всеукраїнського Товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка.

Заступник голови обласного осередку всеукраїнського товариства «Знання» у Волинській області.

Політичний аналітик обласної організації Комітету виборців України.

бачиш, що до понеділка – можна. Тільки до понеділка якого року... Кінця-краю не видно. Це якщо не початок, то максимум – середина процесу.

– Наскільки, на вашу думку, достовірна інформація, про яку звітує місія ОБСЄ в Україні? Я знаю, що ви навіть мали нагоду з представниками спілкуватися.

– Так, це були представники Іспанії, Канади, Нідерландів, Ірландії, Швеції і перекладачка з Києва. Вони не можуть розібратися в наших перипетіях. Бо українці воюють з українцями, і всі вони російськомовні, незрозуміло, хто за що.

Я згадав, як 30 років тривала війна між північним і південним Суданом. Недалеко від Судану є країна Руанда, там два племена – тутсі і бхутто. Абсолютно однаково спілкуються, між собою схожі. В 1996 році вони щось не поділили і почали одні одних вирізати. Нарізали 400 тисяч із кількох мільйонів. Це – колишня французька колонія. То навіть французи не могли розібратися, що ж ці чорняві люди не можуть між собою поділити. Приблизно так само до нас ставиться євроатлантична цивілізація.

Представники ОБСЄ – все-таки на нашому боці. Вони бачать, хто є хто. Вони моніторять ситуацію. Але, на жаль, розглядають це як громадянський конфлікт.

До речі, мало хто звертає на це увагу, але в цій війні бере участь п'ять структур, які між собою кооперують і мають єдине керівництво від СБУ. Це Міністерство оборони (тобто Збройні сили України), Національна гвардія, прикордонники, міліція і СБУ. Відповідно до закону, в АТО армія лише допомагає іншим структурам у виняткових випадках. Але виходить усе навпаки.

– Чи прийнятне, на вашу думку, формулювання «антитерористична операція»?

– Як каже письменник Яворівський, «кури на вулиці вже знають», що це – справжня війна. Офіційно загинули сім тисяч, поранені – 20 тисяч. Ще багато зникли безвісти, перебувають у полоні. В АТО не використовується великокаліберна артилерія, танки, десантно-штурмові комплекси тощо. А тут усе це в дії.

– Ви знаєте, за що воюєте?

– Звичайно! За Україну. Якщо шкурно-конкретно – за себе.

Завтра буде Дніпропетровськ, Запоріжжя, післязавтра – Київ, а після цього в Гаразджі будуть стояти. Не на кладовищі, маю на увазі.

– Є багато людей, які ухиляються від мобілізації. Що ви їм можете передати?

– Ну, вони хочуть жити. Але жити хочуть усі. Навіть черв'як, якщо його лопатою розрубати, крутиться, хоче жити. Я завжди казав студентам, які ухилялися від військової служби: армія для мужчини так само потрібна, як пологи для жінки. Це боляче, але для самореалізації необхідно.

– Як політолог скажіть, чого нам чекати далі?

– У мене – сумний прогноз. Я думаю, що це буде друге Придністров'я, або Абхазія, або Осетія. Конфлікт, що тліє.

Анастасія ПЕРЕДРІЙ

У дитинстві Тарас Літковець любив грати у війну, а улюбленими іграшками завжди була зброя. Тепер він – на війні справжній. Ще кілька місяців тому викладав в університеті, працював журналістом та був політологом. Нині він – заступник командира 17-го окремого мотопіхотного батальйону Збройних сил України.

– Я знаю, що ви в армії служили років 20 тому. Чи думали тоді, що той досвід вам хоча б мінімально знадобиться на практиці?

– Колись у школі мені подобалася військова підготовка. І, хай як дико це звучить, але в армії мені теж подобалося. Там я служив два роки у мотострілкових військах. Закінчуючи військову кафедру при Дніпропетровському національному університеті, навіть не підозрював, що хоча б на одну годину зможу зреалізувати набуті знання. Якби у мене запитали, що швидше станеться: я полечу на Марс чи десь буду воювати на справжній війні, ще й у себе вдома, то я 51% віддав би за те, що на Марс полечу. Але життя – непередбачуване.

– Що вам знадобилося з того, чого навчилися в армії?

– Минуло дуже багато часу. Все змінилося. Починаючи з мобільних телефонів, яких у Радянському Союзі не було. Ну і, крім того, – техніка. Наука на місці не стоїть. Сучасна війна – це війна високоточної зброї за межами бачення візуального противника.

– Яку найновішу зброю ви бачили за останні місяці?

– Найновіший випуск зброї – від пістолета до артилерійських установок – це був, здається, 1985 рік. Явно ми поступаємося за якістю (та й за кількістю) зброї нашим противникам.

– Де локується ваша частина? Чи можете про таке взагалі розповісти?

– Можу. Російські канали про це говорять прямо, навіть прізвиська командування називають. Ми перебуваємо під Горлівкою. Це сектор С між Горлівкою і Дзержинськом. Маємо достатньо боєприпасів, зброї. Вона,

може, не нова, але ресурси, щоб не допустити наступу противника, є.

– Я розумію, що на війні жодного розпорядку бути не може. Але чи можете хоча б приблизно окреслити, який ваш «робочий» день?

– За п'ять місяців, що я там був, починав з командира взводу, потім був заступником командира роти, командиром роти і заступником командира батальйону. Усі ці обов'язки кардинально відрізняються. За п'ять місяців було тільки чотири дні без обстрілів. За період мого перебування у батальйоні загинули 9 людей. Станом на 1 червня поранено 104 військові. Це і легкі поранення, і середні, і каліцтва. Втрачали люди зір, кінцівки. Кілька разів казали: «А, дев'ятеро на батальйон – це дуже мало». На що я завжди відповідаю, що це дуже мало, якщо серед загиблих – не ваш син, батько, чоловік чи брат. На війні немає виділення, на війні немає перерви на обід, немає свят.

– Терористи вас регулярно обстрілюють. Ви робите це у відповідь?

– Так. Там дуже чітко визначено: коли, як, за яких умов. Як колись сказав керівник терористів президент Путін: «З терористами ніхто не домовляється». Тому сподіватися, що злочинець буде виконувати якісь домовленості, було б марно. У них є одна слабка ланка, яку можна використовувати. Вони, звичайно, мають найновішу техніку, але у них немає мотивації.

– Чи мали ви нагоду спілкуватися з ними безпосередньо?

– У Великодню ніч наш підрозділ затримав терориста. Це була диверсійно-розвідувальна група, її було виявлено і обстріляно. Коли розвіднілося, прийшли наші військові, побачили, що там дуже багато крові, лежить поранений. Ми були здивовані, що терористи відійшли і залишили свого. Він дивом залишився живий, але мав пробиті руки й ноги. Тривали переговори, і він сказав, що віддасть автомат, якщо ми залишимо його живим. Такий колоритний тип з милозвучним українським прізвиськом. Страшно не любить все українське. Коли ми надавали йому медичну допомогу, побачив на його тілі татуювання – якимось характерне. Запитав, чи він судимий. Він відповів: «Да, конечно!»

– А місцеві жителі? Я знаю, що ви теж мали нагоду з ними спілкуватися. Які переважно настрої?

– Війна – дивна. Ходить маршрутний транспорт Горлівка-Дзержинськ. Тобто можна вільно пересуватися. Воюють в масі своїй російськомовні. Воюють між собою християни православні. Усі мають однакову екіпіровку, схожу зброю. Важко розрізнити, де «свій», де «чужий».

Стосовно місцевих жителів, то це залежить від регіону, від міста. Звичайно, без соціологічного опитування сказати важко, але на око я сказав би, що, мабуть, 60% за нас, 40% – проти нас. Ті, що проти нас, цього демонструвати не будуть. Хоча були випадки, коли нас називали окупантами і фашистами.

– Часто чули від місцевих жителів, мовляв, «Україна на нас напала, ми хочемо в Росію»?

– Так, щоб безпосередньо мені висловлювали ненависть до українців, – було чотири чи п'ять разів. У нетверезому стані був такий напівбомж, він почав вигукувати антиукраїнські гасла. Яюсь у магазині мені не захотіли міняти купюри. Жінка сказала: «Нет, вам я не поменяю». І продовжила, що вони дуже добре жили, поки на них не напали українці. Я питаю: «А де ви жили? Це ж була Україна». Вони себе не ідентифікують етнічно ніяк. Кажуть тільки, що вони – православні слов'яни. Причому в церкві або були давно, або взагалі не хрещені.

– Ви згадали про алкоголь там, на передовій. Часто траплялися п'яні солдати?

– Будь-яка армія – це віддзеркалення суспільства, де вона існує. Тобто це такий суспільний зріз. Тому всі ті проблемні питання, які є в українському суспільстві, є в армії. Проблема зі спиртним, звичайно, є. Як можна – з цим борються. Дуже багато нещасних випадків, яких можна було б уникнути, якби не алкоголь.

– Яке ваше найбільше розчарування від війни?

– Розчарування – те, що немає навіть натяку і плану на наступ. Хоча під час наступу буде жертв набагато більше. Ми йшли звільняти територію, а тут ми в глибокій обороні. Друге

розчарування: коли дивишся новини, переговори, домовленості – на війні цього не відчувається.

Війна змінюється. Коли я їхав туди, мені казали, щоб брав усе з собою, бо там нічого немає: ні одягу, ні їжі. А вийшло так, що дали все. І навіть забагато.

– Це держава дала чи волонтери?

– Збройні сили України, Міністерство оборони. Але рік тому, звичайно, так не було. Я вдячний волонтерам з Волині, вони мені передали літню форму. До речі, дуже часто волонтери допомагають анонімно. Десь я колись сказав, що люблю квас. І мені вже кілька разів його передавали з Києва.

– А які речі, що передавали вам, абсолютно не знадобилися?

– Знадобилися всі. Але вони часом використовувалися не за призначенням. Наприклад, яюсь у коробці з-під телевизора «Електрон» волонтери передали нам чоловічі труси. Найсмішніше те, що найменший розмір був 56-й. Ними реально можна було накритися. Якщо ви згадаєте мультфільм «Ну, постривай», там вовк бігав у таких трусах з великими квітами – от ці всі були такі ж, різнокольорові. Зараз ними водії протирають скло, підлогу миють.

– Я знаю, що у вас в батальйоні є солдат із цікавим прізвиськом...

– Найсмішніше, що у нас є боєць із прізвиськом Путін. Звати Володимир. І син у нього – Володимир. Він – росіянин, російськомовний. Дуже не любить президента Путіна.

– Нам у новинах розповідають про все, чи щось приховують?

– Є таке поняття – «військова таємниця». Не все можна видавати загалу. Є речі, про які не можна і не треба говорити. Як казав міністр пропаганди і агітації Третього Рейху Геббельс: «Нам не потрібна правда, нам потрібен результат».

Звичайно, коли ти сидиш за комп'ютером за півтори тисячі кілометрів у Луцьку, дивишся на карту зони АТО, то легко розмірковувати. Я був свідком десятки разів, коли казали: «Та що ж, тут треба наступати, тут треба відрізати і взагалі до понеділка це все можна завершити». Там на місці

Олександр КОТИС

У попередньому номері газети ми писали про барокову історію комплексу монастиря та костелу ордену бернардинів у Луцьку. Доля вирішила закрити барокову сторінку монастиря у XIX столітті. Історичний конфлікт перетворив католицьку окрасу східної частини міста на православний собор, який після перебудов виявився не позбавленим архітектурної естетики. Коли і як у центрі Луцька з'явився собор?

ЗАМІСТЬ МОНАСТІРЯ – ТЮРМА І СКЛАД

Волинь XIX століття перші три десятки років мало відчувала на собі імперську «руку змін». Проте з часом ситуація загострювалася. Римському і грецькому католицизму ставало все гірше. Річ у тім, що імперська влада негативно ставилася до іновісців. Скасовувалися монастирі та цілі інституції, храми не просто забирали, а часто взагалі знищували. Їх нерідко розбирали на будівельний матеріал. Це сталося з більшістю костелів у Луцьку. А все тому, що отримані землі влада вважала «руськими», на яких, окрім православ'я і самодержавства, нічого не має бути. Дуже показово є позиція автора книги «Волинь. Историческія судьбы Юго-Западнаго края» Миколи Петрова, яку видав Помпей Батюшков.

«Въ настоящее время къ числу важнѣйшихъ задачъ русскаго госу-

РУЙНАЦІЯ VS ПЕРЕВТІЛЕННЯ: ЯК У ЛУЦЬКУ ВИНИК СВЯТО-ТРОЇЦЬКИЙ СОБОР

Новий собор на поштовій листівці початку XX століття

Проект Юркевича, 1864-1866

ку Петербурзької академії мистецтв Костянтину Раструханову доручили скласти кошторис перебудови костелу бернардинів у православну церкву. Через два роки з'явився проект облаштування монастиря для розташування Бригадного і Полкового штабів авторства Авраама Мельникова. Проте вигнати монахів так просто не можна було. Тільки упродовж трьох років – до 1853-го – відбулася касація

ПОКИ ЗАБИРАЛИ КАТОЛИЦЬКЕ, РУЙНУВАЛОСЯ ПРАВОСЛАВНЕ

Поки відбувалися усі ці події навколо монастиря, костел усе ще використовували за призначенням. Проте в 1853 році тут більше не було бернардинів. У храмі проводило служби католицьке біле духовенство. Тим часом тривало листування щодо передачі костелу у православне відання. Проте не всі цю ідею підтримували. Крім місцевих католиків, не особливо сприяли цьому деякі столичні чиновники та генерал-губернатор Дмитро Бібіков. Показово є позиція міністра внутрішніх справ Сиверського.

«Имѣю честь увѣдомить Васъ, Милостивый Государь, что если я съ одной стороны и не находилъ бы затрудненія въ передачѣ зданій въ вѣдомство Православнаго Духовенства, то съ другой стороны не считая возможнымъ согласитя на передачу оному самаго костела Луцкаго по-Бернардинскаго монастиря, постоянно и неуклонно, на сколько отъ меня зависить, держась правила, что церкви не должны переходить отъ одного исповѣданія къ другому», – писав він обер-прокурору Святійшого синоду.

Поки тривали такі листування, костел діяв аж до 1864 року, коли відправили останню католицьку службу. Храм закрили, речі з нього передали у житомирський кафедральний собор. Усі ці події сталися суто через позицію російської влади, яка тиснула на католицизм. У Луцьку на той час лише близько 5% населення були православними. Стояли в місті і православні храми, які можна було реставрувати й використати як собор. Більше того, вони не просто були, а занепадали. Тоді як давні православні святині Луцька руйнувалися, влада намагалася забрати католицький костел під собор, таким чином знищуючи і католицьку, і православну архітектурну спадщину міста.

Тільки завдяки втручанню генерал-губернатора Миколи Анненкова остаточно руйнацію братської церкви припинили. Не в кращому стані перебувала Покровська церква. У 1845 році вона постраждала від пожежі. Храм згодом добудували, надали нового декору. Використовувана під склад вірменська церква також потребувала ремонту. Схоже на те, що питання впиралося у фінансові ресурси. Як впливає з одного вельми цікавого листа, оскільки добудувати собор було дорого, то зручніше просто забрати великий храм у католиків.

«Покровская церковь до того бѣдная и маловместительная, ... когда въ какомъ угодно изъ восьми упраздненныхъ костеловъ можно было бы безъ особеннаго труда и расхода устроить соборъ ... но пока дѣлались разныя проекты и предложенія, всѣ помонастырскіе зданія пришли въ совершенную негодность за исключеніемъ одного упраздненнаго Бернардинскаго костела», – йшлося у листуванні між Київським генерал-губернатором і міністром внутрішніх справ.

Одразу після припинення служб у костелі бернардинів православне духовенство замовило архітектору Юркевичу проект на перебудову. Його передали на розгляд у міністерство внутрішніх справ. Там воно і застрягло на найближчі роки. У 1870 році міністерство відхилило проект Юркевича і запропонувало волинському православному духовенству замовити проект в архітектора Володимира Шаламова. У 1870 році він таки склав проект перебудови. Його і затвердили. Цікаво, що замовник – міністерство

Влаштування нового собору ще було незавершене. Після 1880 року відбувалося упорядження внутрішньої частини. Треба було виготовити іконостас, розписати стіни, підготувати цілий масив богослужбових речей, залагодити питання із дзвонами. У справу з дзвонами втрутився сам імператор Олександр III. Він «высочайше повелел» виділити кошти на лиття дзвона для луцького собору. Його виготовили на Фінляндському заводі у Москві. Завжди понад 2,5 тонни, дзвін містив напис «Божією помощію, Царскою милостію і стараннями Луцкаго православнаго Крестовоздвиженскаго Братства сооруженъ сей колокол 1890 года».

Розписувати собор стали аж у 1905 році. Участь у цій справі брав чеський майстер Паралек. Роком раніше спорудили новий паркан та вхідну браму. На ній і досі можна бачити дату 1904. Металеві огорожі брами мали високохудожні ковани елементи, які збереглися частково. У 1973 році паркан частково розібрали.

Феномен перетворення бернардинського костелу на православний собор виявляє потуги тодішнього міського православ'я, яке пускало пер-

«LUCK. Wnętrze soboru prawoslawnego.

Внутрішня частина собору, початок XX століття

дарства и общества въ отношеніи къ Волини относится и та, чтобы представить въ ясномъ свѣтѣ коренныя начала русской народности и православія, развивавшіяся на Волини въ первый періодъ ея исторіи, обозначить стороннія и наружныя наслоенія на коренной пластъ мѣстнаго русскаго населенія, наложенныя на него литовскимъ и особенно польскимъ владычествомъ, и ослабить ихъ дѣйствіе, и, наконецъ, провести въ сознаніе различныхъ слоевъ мѣстнаго населенія мысль о необходимости и неизбежности полнѣйшаго объединенія этой окраины Россіи съ другими коренными ея частями», – писав автор.

У що втілюється ця світоглядна позиція? Ще на зламі цих кардинально різних епох у місті були костели домініканців, тринітарців, кафедральний, кармелітів, боніфратрів, бернардинів, бригідок. До другої половини XIX століття ситуація суттєво змінилася. Храм останніх перетворили на тюрму, бернардинський вирішили відібрати і перебудувати, залишився чинним лише кафедральний (колишній езуїтський), всі інші було розібрано. От вам і «історическія судьбы»...

Плани перебудувати в місті якийсь із костелів під православний храм з'явилися ще в 1831 році. Запропонували бернардинський. Ключовою подією стала загальноміська пожежа 1845 року, яка суттєво понищила будівлі і святині міста. Це стало зручною обставиною розібрати «погорілі руйни». Більшість луцьких костелів у наступні два десятиліття зникли, а бернардинський стали переробляти.

У православних єпархіях того часу була цікава посада – єпархіальний архітектор. Він слідував за будівництвом і перебудовою храмів. У 1850 році помічником волинського єпархіального архітектора, випускни-

бернардинського монастиря. Монахи покинули місто, а сам костел стали використовувати як парафіяльний. Проект Мельникова не сподобався комісії, тому в 1855 році з'явився новий проект, цього разу автора Павла Іюдка.

Російська безгосподарність і тут себе добряче виявила. Частина монастиря таки справді зайняли військові, іншу частину займало католицьке духовенство. Певний період тут розташовувалася міська тюрма, поки таку не перенесли до монастиря бригідок. Тут же був і харчовий склад. До чого довели приміщення барокового монастиря бернардинів, яким ще у 1821 році захоплювали шотландський мандрівник Ебенезер Гендерсон, можна дізнатися з того, що тут навіть арештантів не хотіли утримувати, бо вважали умови для них неприйнятними. Підлогу або вкрали, або вона зігнила. У луцькому повітовому тюремному відділенні скаржилися, що приміщення «отъ сырости имѣть вредное вліяніе на здоров'я заключенныхъ, тѣсно, неопратно и даже не имѣть пола».

Приблизно в той час Луцьк відвідав Юзеф Крашевський. Він залишив контрастні спогади про місто. Дещо його приємно вразило і зворушило. Та коли він дивився на бернардинський костел, на нього находила меланхолія і він писав: «Через передмістя Вульку ми в'їхали до міста коло кляштору отців бернардинів, в якому мешкає ясновельможний єпископ луцький. Старий історичний Луцьк був уже переді мною – але який убогий! ... Сучасний Луцьк є заледве залишком і пам'яткою колишнього – життя його покинуло. Стільки воєн, облог, наїздів, стільки відомих людей пройшло сюдою, а крім замку про це вже ніщо не свідчить».

Поки бюрократи тягалися в листуваннях і проектах, стіни храмів міста тріскали і падали.

Вигляд перебудованих монастиря і костелу бернардинів

внутрішніх справ – не доплатило йому 75 рублів за обміри споруди храму.

БУДІВНИЦТВО НОВОЇ СУТНОСТІ

У першій половині 1870-х років нарешті затвердили бюджет на суму в понад 37 тисяч рублів і виділили кредит на перебудову. Остаточні правки у кошторис вносив той же Костянтин Раструханов. У квітні 1876 року почалися роботи.

Насправді будівництво цього собору було невинуватим не тільки з погляду моралі. Не було в місті такої великої кількості і якісно православної громади, яка потребувала церкви. Переважно православними були військові (чинні і відставні), які уособлювали державну владу. Православне духовенство було дуже бідне і не могло провадити діяльність із пожег прихожан. Проте в усій цій історії є інший важливий факт – це той, що попри реальні потреби й можливості були амбіції розвинути грецьку релігію Луцька. Це зрозуміло навіть із безпосередніх деталей, наприклад, у листуваннях.

«Православию следовало бы снабдить Луцкую церковь такими колоколами, которые бы, если не заглушали колоколов римско-католическаго костела, то по крайней мере равнялись бы им».

Не було все гладко у справі будівництва. То бракувало коштів (їх просили, а прохання скасовували), то підводили підрядники (остаточно за реалізацією проекту Володимира Шаламова він нагляд архітектор Костянтин Раструханов), то затиювали з термінами (зрештою, роботи тривали до кінця сімдесятих). Коли всі роботи із перебудови завершили, то 24 вересня 1880 року архієпископ Дмитрій освятив храм на честь святої Трійці.

ші пагони відродження після довгого часу занепаду. Той факт, що розмір і масштаб нового собору був завеликим як на тодішній стан православного населення Луцька, вказує на інституційно-амбіційні невеличкі і розрізнені громади, яка в найближчі десятиліття розвинула ширшу мережу православних споруд та установ міста.

Попри хаотичну забудову історичного Луцька, собор все ще домінує над центральною частиною і проглядається з різних околиць міста, де є пагорби. Туристи фотографують його, відвідують. Храм заповнений на релігійні свята. На Пасху православні віряни аж змушені слухати службу на самому майдані. Мабуть, виправданою була радість деяких свідків перебудови XIX століття, адже таким чином святиня хоч якась збереглася, а могла бути розібрана «під нуль».

Ставити остаточну крапку в оцінці не можна. З одного боку, відбулася масова руйнація католицьких святинь міста. З іншого – архітектор Шаламов створив нові естетичні форми (особливо вдало – на прикладі центрального купола), які не дисонують. Дивний вигляд в архітектурі собору має хіба що дзвіниця, яка не відображає ані католицької, ані волинської православної традиції. Зрештою, втілений проект Шаламова значно кращий за запропонований проект Юркевича, внаслідок якого ми сьогодні в центрі Луцька могли б мати таку собі провінційну російську «церквушку». Втім годі давати оцінку процесам, які відображали дух епохи, а не були суто наслідком чийсь сваволі. Це історія. І на прикладі луцького собору святої Трійці вона дуже добре показує свою суперечливість, нашарованість і навіть певну «історичну логічність», обумовленість.

Лілія БОНДАР

Американська художниця українського походження Валентина Роеко-Сімпсон, або VALYA, розмірковує про жінку в умовах сучасного українського суспільства. Хто вона: обожнювана жінка, хороша матір чи особистість, яка прагне кар'єрного зростання? Щоб відповісти на усі ці запитання, художниця задіяла мистецтво та створила дивовижні інсталяції.

КИНУЛА ВИКЛАДАЦЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ, ЩОБ СТАТИ ХУДОЖНИЦЕЮ

15 років тому уродженка волинського села Лукова, яка називає себе нині на західний манер VALYA, кинула викладацьку діяльність у Київському національному університеті культури, переїхала до Каліфорнії та відкрила там художню студію. Доки українські художники штурмують світові арт-галереї, ця жінка робить навпаки – її картини «мігрують» до України. У травні київська галерея «ЦЕХ» виставила її нову гігантську інсталяцію «ШЕ» – яскраво-червоне полотно розмірами 6 на 6 метрів, яке втілює образи архаїчних богинь, що, на думку автора, випурхнули з України на зорі історії та розлетілися світом.

«Ця робота надзвичайно велика, – каже художниця. – Я розклала її на підлозі і до останнього не знала, який вона матиме вигляд, коли буде висіти. Але все мало такий вигляд, як я собі планувала».

Валентина з 2008 року художник галереї «ЦЕХ». За цей час зробила у Києві дві великі інсталяції. Третю було заплановано ще два роки тому. Уже навіть була обумовлена тема та концепція виставки.

«Уже мала над нею працювати, – розповідає Валентина. – Але життя внесло свої корективи. Стався Майдан. Виставка була про моду: «Мода як маніпулятор людської свідомості». Ця тема для мене була дуже цікава та важлива. Я була цим натхнена, але коли в Києві стався Майдан, ми з моїм чоловіком почали дуже переживати через це. Я не могла бути там, на Майдані, але постійно слідувала за розвитком подій в інтернеті. Було дуже важко через те, що я перебувала далеко від України. У мене вигоріло усе всередині. Навіть не могла собі уявити, як могу в цей час, коли країна обливається кров'ю, помирати молоді люди, робити виставку про моду. Сказала тоді директору галереї, що не могу зробити цей проект, він погодився. Почала думати про іншу виставку. Мене зацікавила тема жінки. Тому моя виставка так і називається: «ШЕ». Ця тема була на часі, адже жінки в Україні завше відігравали вагомий роль у суспільному житті. Величезну роль жінки підтвердив Майдан».

У цій концепції закладено ідею про жінку, яка представлена у чотирьох іпостасях: як дівчинка, як мати, як жінка і як дружина. Своєю виставкою митець намагався розкрити ці всі теми. Базується інсталяція на українському рушнику та має персональний характер.

ВОЛИНЬЯНКА В АМЕРИЦІ: «УКРАЇНЦЯМ ТРЕБА ПОВАЛИТИ МОНСТРА, АБИ БУТИ ЩАСЛИВИМИ»

«Моя мама померла три роки тому, півроку, як не стало тата, – ділиться Валентина. – Позаду мене вже нікого немає. Зрозуміла, що наступна в черзі я. Як мати та як жінка я бачу місію, відведену мені природою – продовження традицій. Як дівчинка сумую за тим, що мені від моїх предків майже нічого не залишилося. Жодної речі не залишилося після бабусі. В Україні пронеслися криваві бурі, які випалили усе вогнем. Так склалося, що моя сім'я була розкуркулена. Комуністичній владі ці люди були ворожі, свідомі особи були не потрібні, лише раби. Їх виселили в Сибір, а все, що було у баби та діда, забрали. Але я знаю, що у бабусі були весільні рушники, ікони, гардани. Я замислилася, що передам своїм дітям як мати. Тому вирішила, що мені треба бути зв'язковим ланцюгом між пращурами та моїми дітьми».

Художниця вибрала тему рушника. На її думку, український рушник – це фантастичний витвір, у якому закладений код наших пращурів. Вишиті рушники переживалися з покоління до покоління. Кожна жінка завжди щось додавала своє, але схема та основа залишалися.

«Довго шукала той рушник, який вишили мої предки, – розповідає Валентина. – Перебрала тисячі, але так і не могла віднайти свого. Якоюсь побачила рушник, який ніби говорив до мене. Вибрала його підсвідомо і він став основою моєї роботи. Потім виявилось, що його було зроблено у тому регіоні України, де жила моя прабабуся».

Цікаво, що ввечері перед відкриттям виставки жінка кинула у соцмережі інформацію, аби допомогли знайти оригінал цього рушника. Виявляється, він був у приватній колекції Іжакевича, відомого художника, який очолював майстерню в Лаврі та розписував її. На рушнику була символіка, яка відтворювала дерево життя. Це ідеально підходило для Валентини. Адже його можна було розшифрувати так: баба, мама і дівчинка.

Для роботи жінка обрала індустриальну повсть. Хоч до цього ніколи з таким матеріалом не працювала.

«Я шукала червоний колір. Мені його навів Майдан. Для художника цей колір один із найскладніших. Бо якщо додати трохи жовтого, то він стане морквяним, якщо синього, то буде

холодним. А той криваво-червоний – і холодний, і теплий водночас. Коли мені прийшла тканина, то відразу побачила на ній надпис: «колір перемоги». Зрозуміла, що це колір моєї виставки».

Робота складається із двох шарів, які дзеркально відображають один одного, а між ними протягнуті червоні нитки льону. Тут символічно зображено молекулу ДНК. Вона передає інформацію на основі молекули і розчіплюється. На лицьовому боці багато зображень трипільських символів, а лівий бік чистий і має прийняти цю інформацію. Таке собі стилістичне зображення передачі інформації предків.

ПРО ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ

Митець у своїй роботі прагнула показати жінку так, як її розглядають Веди. На думку Валентини, чоловік та жінка – це два різні світи, які по-різному влаштовані. Жінка – істота матеріальна і горизонтальна за своєю духовною структурою. Їй усе потрібно, у неї дуже багато бажань, їй треба постійний розвиток. Чоловік – це повна протилежність жінки. Він вертикальний та духовний, абсолютно не прив'язується до матерії.

«Насправді чоловікам не дуже багато треба, – запевняє Валентина. – Природою створено так, що кохання, яке виникає між ними, утримує їх разом. У шлюбі вони увесь час змагаються. Шлюб – це постійна боротьба і мука. Гармонія у ньому досягається тоді, коли чоловік прогинається через жінку, підносить її та обожнює. Коли чоловік скаже жінці «Я тебе обожнюю», то це не любов, тому що кохання – це партнерські стосунки. А в шлюбі має бути ця ієрархія. Дівчинка народжується і від природи усе знає, вона самодостатня від народження. Чоловік від народження сирий, його потрібно робити. У сім'ї хлопчика постійно змушують щось робити. Що більше йому дають завдань, що більше його муштрують, то він стає кращим. Дівчинку треба плекати, любити та підтримувати. Коли чоловік виростає, то його місія – захистити жінку. Коли вона захищена, то може все. А в нас у суспільстві усе перевернуто. Жінка не захищена, чоловік поняття немає, що він мусить таку місію виконувати. Сучасна жінка йде в бізнес, бореться

і виживає. Вона втрачає почуття захищеності. Жінка не може його отримати, бо хай який у неї бізнес, вона не зможе позбутися цього відчуття. Вона стає істеричною та отруює усе навколо. Захищена жінка наповнюється почуттям любові і виливає цю любов на весь світ. Виявляється, що лише жінка здатна виливати любов на дитину та чоловіка. Більшість наших дітей не відчувають тої любові, адже мама постійно працює. Добре, якщо є бабуся і вона може дати дитині цю любов. Бо чоловіки лягають на дивани, комплексують і стають ганчірками».

Валентина розповідає, що для чоловіка важливо задовольнити бажання жінки, а щоб це зробити, йому треба встати з дивана. Для нього це благо, коли жінка щось від нього вимагає. Він має цьому радіти, а не обурюватися.

«СКАЖИ МЕНІ, ЩО ОБОЖНЮЄШ»

«Чоловіки отримують насолоду, коли жінки їх хвалять. Будь-який чоловік, найбагатший бізнесмен чи політик, за великим рахунком, робить усе для жінки. Якщо він сам по собі, то йому від життя нічого не потрібно», – усміхається Валентина. – Ми з чоловіком у парі 14 років. Він мені часто говорить, що любить мене. Якоюсь попросила його сказати, що він мене обожнює. Він відповів, що не може цього сказати. Йому був потрібен час, щоб переварити це і прийняти, подолати своє чоловіче его. А потім він таки це сказав. У мене було таке фантастичне відчуття. Адже це значно вищий рівень, ніж любов. У нас дуже добрий тандем. Я надихаю його на мистецтво, а він мене».

На виставку художниця зробила сто фігурок із зображенням жінки-богині. Ці фігурки в доархаїчну епоху створили чоловіки, їх було знайдено по всій планеті Земля.

«Був час, коли жінок обожнювали. Нам треба до цього повернутися, – запевняє митець. – Дівчинка не має оголювати своє тіло, щоб чогось досягнути. Жінці не треба робити пластику, щоб чоловік її любив. Якщо так піде й далі, ви уявляєте, яке буде суспільство?»

Авторка виставки розповідає, що її роботи політичними. Адже під час роботи над нею вмирали дорогі їй люди.

«Під час Майдану гинули найкрасивіші і найгірніші. Потім у мене батько помер, – каже Валентина. – Пам'ятаю, як шила і плакала. Перед закінченням роботи померла жінка мого сина. У роботі закладено багато відчаю і болю. Але, мабуть, через те багато хто був вражений цією виставкою».

Художниця розповідає, що у її житті було дуже багато трагедій. Вже у чотири роки вона потрапила між колес грузовика.

«Пригадую чоловічий крик, досі пам'ятаю його туплі, парусинові, натерті крейдою і страх, що мене батьки насварять, – ділиться жінка. – Вишмигнула з-під машини, забігла в садок і заховалася в траві. Боялася йти додому. Після того почала заїкатися. Це заїкання дуже вплинуло на мене в юності. У моїй школі вчителі вмili гарно знущатися. Знаючи про те, як я заїкалася, мене змушували виходити на середину класу і читати вірші. Клас вибухав реготом. Це були тортури».

Тому Валентина обрала собі професію, де не треба було говорити.

«Так я стала художником. Інакше була б або лікарем, або вчителем, – розповідає вона. – Ще хотіла стати акторкою, але із своїм заїканням наввісь мріяти про це не могла. Навчала-ся у Львівській академії декоративно-прикладного мистецтва. Це був маленький вишуканий заклад. Кожна людина там особистість. Тоді дуже цінувалася унікальність. Ми почали знайомитися і хтось сказав, що мені личить заїкатися, що цим я унікальна. Подумала, що з мене знущаються. Потім мені про це сказали ще раз. А коли почула про це втретє, то й зовсім перестала заїкатися. Минув час і я читала лекції студентам уже без заїкань. Така психотерапія пройшла».

Ще однією великою трагедією для Валентини стала втрата першої дитини.

«Дівчинкою писала щоденник. Думала собі, що коли виросту, то подарую дівчинці свої щоденники, щоб ми були друзями, – каже художниця. – А тут таке сталося. Після цього зрозуміла, як люди вмирають з горя. Була тоді на грані смерті. Це горе вивело мене на інше бачення світу. Почала розкривати перед собою духовний бік життя».

Валентина розповідає, що Майдан вніс червоний колір у виставку, колір перемоги. Вона щиро вірить, що й Україна переможе у війні, яка нині триває.

«Це така брехлива, підступна, страшна війна, яку Росія нав'язала Україні, – розмірковує Валентина. – Росія нарешті показала своє жалюгідне обличчя. Відпало усе мильне нашарування, яке вони так намагалися приховати. Дивно, що ввечері в Україні працюють ресторани, люди веселяться, а бійці приїжджають з АТО і шаленіють. Немає у нас поки єдності нації та згуртованості. Людство не готове до цієї війни. Ніхто не готовий: ні Європа, ні Америка. Вони не знають, як їм реагувати. То що вже говорити про нас, українців. Я переконана, що Росія сезне як держава. Ми вже це спостерігаємо. Україна – це єдина країна у світі, де на один квадратний метр території народжується найбільша кількість талановитих людей. То як вона може бути нещасною? Вона буде щасливою, я вірю в це. Єдине, що нам треба, – повалити монстра, який смочке з нас кров і краде нашу історію».

ПОНЕДІЛОК 13 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 10.55 Д/ф 12.20 Утеодин з Майклом Щуром 13.10, 05.25 Вікно в Америку 13.30, 20.00 Про головне 15.50 Д/с «Мій новий дім - Корея» 16.20 Х/Ф «ПАРТІЯ В ШАХИ» 18.15 Час-Ч 19.00 Дорогі депутати 19.30 Перша шпальта 21.40 3 перших вуст 21.50 Подорожні 23.00, 00.00 Підсумки 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Т/с «Земля вітрів» 02.35 Х/Ф «НУ, ТИ Й ВІДЬМА» 04.15 Д/с «Мости між світами»

1+1 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.35 «Телевізійна служба новин» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.40 «Чотири весілля 4» 11.00, 12.20 Т/с «Асі» 13.20, 13.55 «Ворожка» 14.20 «Сліпа» 14.55 «Не бреші мені» 15.50 «Сімейні мелодрами - 5» 17.10 Т/с «Чорна троянда» 20.15 Т/с «Свати - 4» 21.15, 23.05 Т/с «Ключі від щастя» 00.00 «Мінкульт» 00.55 Х/Ф «АДАМ»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.45 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20, 12.20 Т/с «Фродя» 13.40, 14.20 «Сімейний суд» 15.25, 16.15 «Чекай на мене» 18.05, 19.00 «Стосується кожного» 20.00, 04.40 «Подорожці» 21.00 Т/с «Доярка з Хацапетівки 3» 22.50, 05.30 Т/с «Перше кохання» 00.40 Т/с «Зцілення любов'ю» 02.15 Т/с «Наложниця» 04.20 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ICTV 05.25 М/с «Скубі-Ду: Корпорація «Загадка» 06.10, 19.20 Надзвичайні новини 06.55 Факти тижня 08.45, 12.45, 15.45 Факти 09.15 Надзвичайні новини. Підсумки 10.10 Т/с «Стріла» 13.10 Провокатор 14.50, 16.20 Х/Ф «КОСМІЧНИЙ ДЖЕМ» 16.55 Х/Ф «ПРИГОДИ ПЛУТО НЕША» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Дістало! 21.30 Свобода слова 00.20 Х/Ф «ВІДЛІК УБИВСТВ» 02.25 Х/Ф «ДІАМАНТОВИЙ ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ»

СТБ 08.35 «Зіркове життя. Няні-монстри» 09.35 «Зіркове життя. Перше кохання зірок -3» 10.30 «Зіркове життя. Куди зникають зірки» 11.40 Х/Ф «ДВІ ІСТОРІЇ ПРО КОХАННЯ» 13.40 «Хата на тата» 18.00, 22.00, 05.40 Вікна-Новини 18.40 Т/с «Коли ми вдома» 20.00 «Слідство ведуть екстрасенси» 21.00 «Містичні історії-3 з Павлом Костіциним» 22.35 «Вагітна у 16» 23.45 «Доньки-матері» 00.35 «Один за всіх» 01.55 Х/Ф «БЕСПРЕДЕЛ» 03.50 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.50, 07.10, 08.10 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.35, 05.20 Події 09.15, 19.45, 02.20, 03.30 «Говорить Україна» 10.25 Т/с «Анютине щастя» 1 14.25, 15.30 Т/с «Адвокат» 1 18.00, 04.35 Т/с «Королева гри» (2) 21.00 Т/с «Просте життя» 1 23.00 Події дня 23.30 Х/Ф «СМЕРТЕЛЬНІ ПЕРЕГОНИ 2: ФРАНКЕНШТЕЙН ЖИВИЙ»

ВІТРОК 14 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.20, 05.00 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.15, 08.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 07.25 На слуху 08.40 Паспортний сервіс 08.45 Телемагазин 09.00, 05.45 Вічне 09.15 Казки Лірника Сашка 09.30 Мультифільм 10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту» 10.50 Подорожні 12.00 Уряд на зв'язку з громадянами 12.30 Дорогі депутати 13.20, 18.15 Час-Ч 13.30, 20.00 Про головне 15.30 Фольк-music 16.35 Д/с «Мій новий дім - Корея» 17.35 Перша студія 19.00 Перші на Першому 19.30 Авторський проект «Вересень» 21.40 3 перших вуст 21.50 Війна і мир 23.00, 00.00 Підсумки 23.15 Вертикаль влади 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Т/с «Земля вітрів» 02.35 Х/Ф «НАТАЛКА - ПОЛТАВКА» 04.15 Д/с «Мости між світами»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.00, 02.00 «Телевізійна служба новин» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.40 «Чотири весілля 4» 11.05 Т/с «Асі» 12.20, 20.15 Т/с «Свати - 4» 13.20, 13.55 «Ворожка» 14.20 «Сліпа» 14.55 «Не бреші мені» 15.50 «Сімейні мелодрами - 5» 17.10 Т/с «Чорна троянда» 20.15 Т/с «Свати - 4» 21.15 Т/с «Ключі від щастя» 22.10, 23.05 Т/с «Ключі від щастя - 2» 00.20, 02.25 Х/Ф «500 ДНІВ ЛІТА»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.45 Новини 07.15, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20 Т/с «Здрастуй, мамоч!» 11.10, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.25, 14.20 «Судові справи» 14.50, 16.15 «Сімейний суд» 15.35, 16.15 Т/с «Завжди говори «Завжди» 9» 18.05, 19.00 «Стосується кожного» 20.00, 04.40 «Подорожці» 21.00 Т/с «Доярка з Хацапетівки 3» 22.50, 05.30 Т/с «Перше кохання» 00.40 Т/с «Зцілення любов'ю» 02.15 Т/с «Наложниця» 04.20 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ICTV 05.20, 14.00 Провокатор 06.00, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.05, 03.00 Т/с «Стріла» 11.50, 13.20, 16.20 Т/с «1942» 17.45 Т/с «Лягавий» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Громадянська оборона 21.30 Т/с «Розвідники» 22.25 Т/с «Під зливою куль» 23.25 Х/Ф «ХАННА» 01.30 Х/Ф «ЖАХ НА ВУЛИЦІ В'ЯЗІВ» 04.20 Т/с «Куди ти поділася, Челсі?»

СТБ 06.15, 16.00 «Все буде добре!» 08.00 «Зіркове життя. Зіркові зради» 09.00 «Зіркове життя. Діти-злочинці» 10.05 «Моя правда. Наталя Крачковська. 120 кг самотності» 11.00 «Моя правд. Віктор та Ірина Салтикові. Розплата за любов» 11.55 «МастерШеф - 4» 18.00, 22.00, 05.50 Вікна-Новини 18.40 Т/с «Коли ми вдома» 20.00 «Слідство ведуть екстрасенси» 21.00 «Містичні історії-3 з Павлом Костіциним» 22.35 «Кохана, ми вбиваємо дітей» 01.25 «Один за всіх» 02.35 Х/Ф «ТИ ІНОДИ ЗГАДУЙ»

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.05, 14.25, 15.30, 00.20 Т/с «Адвокат» 1 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.10, 05.20 Події 07.10, 08.10 Ранок з Україною 09.15, 04.00 Зірковий шлях 10.00, 19.45, 03.00 «Говорить Україна» 12.25 Т/с «Мій» 1 18.00, 04.35 Т/с «Королева гри» (2) 20.50 Футбол. Суперкубок України «Динамо» (Київ) - «Шахтар» (Донецьк) 23.00 Події дня 23.30 Реальна містика

СЕРЕДА 15 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.20, 05.00 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.15, 08.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 07.25 Ера будівництва 07.30, 23.25 На слуху 08.40 Паспортний сервіс 08.45 Телемагазин 09.00, 05.45 Вічне 09.15 Казки Лірника Сашка 09.30 Мультифільм 10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту» 10.55 Як ваше здоров'я? 12.30 Нотатки на глобусі 13.20, 18.15 Час-Ч 13.30, 20.00 Про головне 15.30 Війна і мир 16.15 Книга ua 16.45 Д/с «Мій новий дім - Корея» 17.20 Д/с «Китай на кінчику язика» 18.50 Т/с «Новели Мопассана» 21.40 3 перших вуст 21.50 Слідство. Інфо 22.40 Мегалот 23.00, 00.00 Підсумки 23.15 Тепло.ua 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Т/с «Земля вітрів» 02.35 Телевістара «Мина Мазайло». 1 с. 04.15 Д/с «Мости між світами»

1+1 06.00, 07.00, 16.45, 19.30, 23.05, 01.20 «Телевізійна служба новин» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.40 «Чотири весілля 4» 11.00 Т/с «Асі» 12.20, 20.15 Т/с «Свати - 4» 13.20, 13.55 «Ворожка» 14.20 «Сліпа» 14.55 «Не бреші мені» 15.50 «Сімейні мелодрами - 5» 17.10 Т/с «Чорна троянда» 21.15, 22.10 Т/с «Ключі від щастя - 2» 23.25, 01.45 Х/Ф «РОДИННЕ ВЕСІЛЛЯ» 03.20 «Шість кадрів»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.45 Новини 07.15, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20 Т/с «Здрастуй, мамоч!» 11.10, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.25, 14.20 «Судові справи» 14.50, 16.15 «Сімейний суд» 16.45 Т/с «Завжди говори «Завжди» 9» 18.05, 19.00 «Стосується кожного» 20.00, 04.40 «Подорожці» 21.00 Т/с «Доярка з Хацапетівки 3» 22.50, 05.30 Т/с «Перше кохання» 00.35 Т/с «Зцілення любов'ю» 02.10 Т/с «Наложниця» 04.20 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ICTV 05.10 Служба розшуку дітей 05.15 Студія Вашингтон 05.20, 14.00 Провокатор 06.00, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.10, 02.25 Т/с «Стріла» 17.40, 22.25 Т/с «Під зливою куль» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Секретний фронт 21.30 Т/с «Розвідники» 23.25 Х/Ф «ШИРОКО КРОКУЮЧИ» 01.00 Х/Ф «ЖАХ НА ВУЛИЦІ В'ЯЗІВ-2. ПОМСТА ФРЕДДІ» 03.40 Т/с «Куди ти поділася, Челсі?»

СТБ 06.25, 16.00 «Все буде добре!» 08.10 «Зіркове життя. Краса на кінчику скальпеля» 09.00 «Зіркове життя. Зіркові весілля» 10.05 «Врятуйте нашу сім'ю!» 11.45 «МастерШеф - 4» 18.00, 22.00, 05.30 Вікна-Новини 18.40 Т/с «Коли ми вдома» 20.00 «Слідство ведуть екстрасенси» 21.00 «Містичні історії-3 з Павлом Костіциним» 22.35 «Давай поговоримо про секс 2» 00.30 «Один за всіх» 01.55 Х/Ф «НЕ БУЛО СМУТКУ» 03.25 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.05, 14.25, 15.30, 00.20 Т/с «Адвокат» 1 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.10, 05.20 Події 07.10, 08.10 Ранок з Україною 09.15, 04.00 Зірковий шлях 10.00, 19.45, 03.00 «Говорить Україна» 12.25 Т/с «Мій» 1 18.00, 04.35 Т/с «Королева гри» (2) 21.00 Т/с «Просте життя» 1 23.00 Події дня 23.30 Реальна містика

ЧЕТВЕР 16 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.20, 05.00 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.15, 08.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 07.25 Тепло.ua 07.30, 23.15 На слуху 08.40 Паспортний сервіс 08.45 Телемагазин 09.00, 05.45 Вічне 09.15 Казки Лірника Сашка 09.30 Мультифільм 10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту» 10.50 Світло 12.00 Авторський проект «Вересень» 12.20 Слідство. Інфо 13.20, 18.15 Час-Ч 13.30, 20.00 Про головне 15.30 Надвечір'я 16.30 Д/с «Мій новий дім - Корея» 17.00 Д/с «Замки Європи» 17.50 Зроблено в Європі 18.50 Т/с «Новели Мопассана» 21.40 3 перших вуст 21.50 Спецпроект програми «Схеми». «3 Росії з готівкою» 23.00, 00.00 Підсумки 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Т/с «Земля вітрів» 02.35 Телевістара «Мина Мазайло». 2 с. 04.15 Д/с «Мости між світами»

1+1 06.00, 07.00, 16.45, 19.30, 23.00, 01.00 «Телевізійна служба новин» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.40 «Чотири весілля 4» 11.00 Т/с «Асі» 12.20, 20.15 Т/с «Свати - 4» 13.20, 13.55 «Ворожка» 14.20 «Сліпа» 14.55 «Не бреші мені» 15.50 «Сімейні мелодрами - 5» 17.10 Т/с «Чорна троянда» 21.15, 22.05 Т/с «Ключі від щастя - 2» 23.20, 01.25 Х/Ф «САЙРУС» 02.50 «Шість кадрів»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.45 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20 Т/с «Здрастуй, мамоч!» 11.10, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.25, 14.20 «Судові справи» 14.50, 16.15 «Сімейний суд» 16.45 Т/с «Завжди говори «Завжди» 9» 18.05, 19.00 «Стосується кожного» 20.00, 04.40 «Подорожці» 21.00 Т/с «Доярка з Хацапетівки 3» 22.50, 05.30 Т/с «Перше кохання» 00.35 Т/с «Зцілення любов'ю» 02.10 Т/с «Наложниця» 04.20 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ICTV 05.15 Студія Вашингтон 05.20, 14.05 Провокатор 06.00, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.05, 03.05 Т/с «Стріла» 11.50, 13.10, 16.20 Т/с «1942» 17.40, 22.25 Т/с «Під зливою куль» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Інсайдер 21.30 Т/с «Розвідники» 23.25 Х/Ф «СТУКАЧ» 01.35 Х/Ф «ЖАХ НА ВУЛИЦІ В'ЯЗІВ-3. ВОЙНИ СНУ» 04.25 Т/с «Куди ти поділася, Челсі?»

СТБ 08.55 «Зіркове життя. Народжені в чужому тілі» 09.55 «Моя правда. Олександр Барикін. Розвіrane серце» 10.45 «Вагітна у 16» 11.45 «Доньки-матері» 12.40 «МастерШеф - 4» 18.00, 22.00 Вікна-Новини 18.40 Т/с «Коли ми вдома» 20.00 «Слідство ведуть екстрасенси» 21.00 «Містичні історії-3 з Павлом Костіциним» 22.35 «Я соромлюсь свого тіла» 00.30 «Один за всіх» 02.05 Х/Ф «ШАЛЕНИЙ ДЕНЬ» 03.25 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.05, 00.20 Т/с «Адвокат» 1 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.10, 05.20 Події 07.10, 08.10 Ранок з Україною 09.15, 04.00 Зірковий шлях 10.00, 19.45, 03.00 «Говорить Україна» 12.25 Т/с «Не відпускай мене» 1 14.25, 15.30 Т/с «Адвокат» 1 18.00, 04.35 Т/с «Королева гри» (2) 21.00 Т/с «Просте життя» 1 23.00 Події дня 23.30 Реальна містика

П'ЯТНИЦЯ 17 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 21.00, 05.00 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.20 Агровектор 06.25, 08.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 07.25 Ера будівництва 07.30, 23.15 На слуху 08.40 Паспортний сервіс 08.45 Телемагазин 09.00, 05.45 Вічне 09.15 Казки Лірника Сашка 09.30 Мультифільм 10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту» 11.05 Х/Ф «ПАРТІЯ В ШАХИ» 13.20 Час-Ч 13.30 Про головне 15.30 Спогади 16.00 Фільм про фільм 16.30 Д/с «Мій новий дім - Корея» 17.00 Теніс. Кубок Девіса 21.40 3 перших вуст 21.50 Перша студія 23.00, 00.00 Підсумки 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Музичне турне 02.20 Надвечір'я 03.30 Віра. Надія. Любов 04.15 Д/с «Мости між світами»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 02.00 «ТСН» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.40 «Чотири весілля 4» 11.00 Т/с «Асі» 12.20 Т/с «Свати - 4» 13.20, 13.55 «Ворожка» 14.20 «Сліпа» 14.55 «Не бреші мені» 15.50 «Сімейні мелодрами - 5» 17.10 Т/с «Чорна троянда» 20.20 «Мультибарбара 2015» 21.00 «Вечірній Київ 2015» 23.00 «Світське життя» 00.00, 02.25 Х/Ф «БОБЕР» 03.50 «Шість кадрів»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20 Т/с «Здрастуй, мамоч!» 11.10, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.25, 14.20 «Судові справи» 14.50, 16.15 «Сімейний суд» 16.45 Т/с «Завжди говори «Завжди» 9» 18.00 «Стосується кожного» 20.00, 03.05, 05.50 «Подорожці» 21.00 «Чорне дзеркало» 23.30 Х/Ф «ТИ БУДЕШ МОЄЮ» 01.25 Х/Ф «СНАЙПЕР 2» 03.55 Х/Ф «ХЛОПЦІ БЕЛЬМЕЙНА»

ICTV 05.10 Служба розшуку дітей 05.15 Студія Вашингтон 05.20, 14.05 Провокатор 06.00, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.05, 02.50 Т/с «Стріла» 11.50, 13.10, 16.20 Т/с «1942» 17.40, 22.25 Т/с «Під зливою куль» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Антизомбі 21.30 Т/с «Розвідники» 23.30 Х/Ф «ШВИДШЕ КУЛИ» 01.20 Х/Ф «ЖАХ НА ВУЛИЦІ В'ЯЗІВ-4. ПОВЕЛИТЕЛЬ СНУ» 04.10 Т/с «Куди ти поділася, Челсі?»

СТБ 06.20 Х/Ф «ШАЛЕНИЙ ДЕНЬ» 07.40 Х/Ф «НЕ БУЛО СМУТКУ» 09.00 Х/Ф «НЕ МОЖУ СКАЗАТИ «ПРОЩАВАЙ» 10.50 Х/Ф «БІЛЕ СОНЦЕ ПУСТЕЛІ» 12.35 Х/Ф «ВЕЛИКА ПЕРЕРВА» 18.00, 22.00 Вікна-Новини 18.40 Т/с «Коли ми вдома» 20.00 Х/Ф «МАМА НАПРОКАТ» 22.35 Х/Ф «НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ ТЕБЕ» 00.30 Х/Ф «ШЕРЛОК ХОЛМС І ЛІКАР ВАТсон» 03.15 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.05, 14.25, 15.30, 00.20 Т/с «Адвокат» 1 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.10, 05.30 Події 07.10, 08.10 Ранок з Україною 09.15, 04.00 Зірковий шлях 10.00, 19.45, 03.00 «Говорить Україна» 12.25 Т/с «Не відпускай мене» 1 18.00, 04.40 Т/с «Королева гри» (2) 21.00 Т/с «Просте життя» 1 23.00 Події дня 23.30 Реальна містика

СУБОТА 18 ЛИПНЯ

UA: Перший PERSHIY 06.00, 07.30 Підсумки 06.20 У просторі буття 07.50 Вертикаль влади 08.30, 00.05 Гумористичний клуб «Золотий гусак» 09.10 Мультифільм 09.40 Нотатки на глобусі 10.00 Зроблено в Європі 10.30 Книга ua 10.55 Д/с «Китай на кінчику язика» 12.10 Етнографічні замальовки (Грузія) 12.20 Д/ф 13.00 Світло 14.05 Д/с «Замки Європи» 15.00 Теніс. Кубок Девіса 19.20 Фільм про фільм 19.35 Х/Ф «ПРОПАЛА ГРАМОТА» 21.00, 05.00 Новини 21.40 Утеодин з Майклом Щуром 22.15 Інша музика з Олексієм Коганом 22.40 Мегалот 23.00 День Янгола 00.15 Домашня скарбничка 01.20 Музичне турне 02.20 Х/Ф «КОЛИ СОНЦЕ БУЛО БОГОМ» 04.15 Д/с «Мости між світами» 05.25 Як ваше здоров'я?

1+1 06.30, 20.15 «Українські сенсації» 07.10, 19.30 «Телевізійна служба новин» 08.00, 08.35 М/с «Пригоди ведмедиків Гаммі» 09.00 «Маша і ведмідь» 1 09.15 «Світське життя» 10.15, 00.50 Х/Ф «ВИПАДКОВИЙ ПОПУТНИК» 12.05, 02.20 Х/Ф «ОЛЕКСАНДРА» 14.05 «Сказочная Русь» 14.45 «Вечірній Київ» 16.35, 21.10 «Вечірній квартал» 18.30 «Розмішки коміка» 23.00 Х/Ф «ВСЕ ПРО СТИВА» 04.00 «Шість кадрів»

ІНТЕР ІНТЕР 06.40 Х/Ф «МІСТО ЗЕРО» 08.40 «Школа лікара Комаровського» 09.30 Х/Ф «ЗА СІМЕЙНИМИ ОБСТАВИНАМИ» 12.05 Т/с «Доярка з Хацапетівки 3» 15.45 Х/Ф «ТИ БУДЕШ МОЄЮ» 17.25, 20.30 Т/с «Лабиринти долі» 20.00, 01.25, 05.30 «Подорожці» 22.00 Т/с «Здрастуй, мамоч!» 01.55 Х/Ф «ІНТЕРДІВЧИНКА» 04.20 Д/ф 04.20 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ICTV 06.25, 12.45 Факти 06.55 М/с «Скубі-Ду: Корпорація «Загадка» 07.35 Провокатор 10.15 Секретний фронт 11.10 Антизомбі 12.05 Дістало! 13.20 Громадянська оборона 14.15 Інсайдер 15.15 Т/с «Розвідники» 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини. Підсумки 20.10 Х/Ф «ЗОРЯНИЙ ДЕСАНТ» 22.25 Х/Ф «СФЕРА» 01.05 Х/Ф «ЖАХ НА ВУЛИЦІ В'ЯЗІВ-5. ДІТЯ СНУ»

СТБ 06.35 Х/Ф «БІЛЕ СОНЦЕ ПУСТЕЛІ» 08.00 «Караоке на Майдані» 09.00 «Все буде смачно!» 12.35 Т/с «Коли ми вдома» 14.00 Х/Ф «МАМА НАПРОКАТ» 15.55 Х/Ф «НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ ТЕБЕ» 18.00 Х/Ф «ТАТО НАПРОКАТ» 22.10 Х/Ф «ZOLUSHKA. RU» 00.15 «Давай поговоримо про секс 2» 02.00 Х/Ф «ТРИДЦЯТЬ ТРИ» 03.30 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.15, 07.15 Т/с «Адвокат» 1 07.00, 15.00, 19.00, 01.30, 03.45 Події 10.00, 04.25 Реальна містика 10.50

КІНОРЕЦЕНЗІЯ

«ЦЕЙ НЕЗРУЧНИЙ МОМЕНТ» ДЛЯ СПЕКОТНОГО ВЕЧОРА П'ЯТНИЦІ

Галина ТЕРНОВА

Французька комедія посідає особливе місце у світовому кінематографі, вписавши свою сторінку в його історію. Багато французьких фільмів стали класикою, але разом з тим, це не застиглий пам'ятник, а течія, яка динамічно розвивається. Про «спадкоємність поколінь» може свідчити фільм Жана-Франсуа Ріше «Цей незручний момент», який став римейком однойменної комедії 1977 року режисера Клода Беррі, батька продюсера Тома Лангманна, і знятий у пам'ять про нього.

Сюжет фільму розгортається навколо двох батьків – Антуана і Лорана, і їхніх дочок – Марі і Луни, які приїхали відпочити в родовий будинок на Корсиці. Дівчата спочатку відверто нудьгують – і інтернет, і мобільний зв'язок працює з перебоями. Спочатку здавалося, що літо для них зіпсовано. Однак раптом виявляється, що на спекотному острові є і бари, і дискотеки. Марі та Луна намагаються вирватися на волю, а батьки сперечаються між собою, чи можна давати волю молодому поколінню. Та й самі герої різні: господар маєтку Антуан – людина різка і грубувата, а його дочка Луна – молода і романтична, мріє спробувати життя на смак, Лоран – навпаки, м'який та піддатливий, а його дочка Марі обожнює тусовки й інтриги.

... І ось що трапляється – Лоран і Луна проводять разом ніч, і їхня таємниця стає основою цієї чудової комедії. Над ними тяжіє обіцянка Антуана застрелити «кривдника» дочки, а Марі розпочинає плести свої інтриги.

«Цей незручний момент» видається самобутньою європейською комедією через свою безпосередність і живий пульс, відвертість діалогів та сцен на тлі стурбованих «віковим цензом» голлівудських. Луна з'являється повністю голою в одному із кадрів, діалоги добре продумані та відповідають легким ко-

медійним ситуаціям. Актори в фільмі не переграють, хіба що, коли цього вимагає комедійна складова. Це фільм і про перше кохання дівчини, більше схоже на сліпу пристрасть, і про те, що всі чоловіки не хочуть старіти, і про те, що порозуміння між людьми приходить через довіру й відвертість. Незалежно, чи дружба це, чи кохання.

Операторська та сценарна робота

хороша, а найголовніше – різноманітна, вона не однотипна, а намагається передати настрій фільму через діалоги, пейзажі Корсики, а іноді й через символіку предметів побуту.

Як підсумок – фільм «Цей незручний момент» – цікава, своєрідна неголлівудська комедія, перегляд якої вдало доповнить спекотний вечір п'ятниці. Віва ля Франс! – Хай живе любов!

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«БАТАРЕЙКИ НЕ ДОДАЮТЬСЯ» (США, 1987)

Режисер: Меттью Роббінс

Усім поціновувачам фантастики 80-х і зокрема – творчості тогочасного Спілберга присвячується: тепла, добра і кумедна історія про боротьбу мешканців старенького будинку з товстосумами-забудовниками, які, аби звести фешенебельний хмарочос, планують знести будівлю. На допомогу куцці людей приходять брати по розуму – пара крихітних НЛО, які живляться від електричного струму, володіють чудовими організаційними здібностями, професійними схильностями до відновлювальних робіт в умовах повного хаосу і навіть здатні до відтворення собі подібних! Фільм, який я знайшов випадково і який точно в дитинстві не доводилося дивитися по ТВ. Хто має смак до кіно тих років – рекомендую! Для сімейного перегляду зайді гарно.

«АЛЕКСАНДР І ЖАХЛИВИЙ, НЕХОРОШИЙ, ДУЖЕ ПОГАННИЙ ДЕНЬ» (США, 2014)

Режисер: Мігель Артеа

Ще одне досить непогане кіно для сімейного перегляду – колоритний доробок від «Disney», який відзняв доволі безпосередню, якоюсь мірою провокативну стрічку про один день життя однієї цілком типової для екрана американської сім'ї. День, який на старті не обіцяв нічого хорошого, та який, проте, проведе головних героїв цієї комедійної саги через 33 пекельні кола публічного сорому й підведе глядача до ледь вловимих нагадувань між рядками: попри всі трабли, акцентувати увагу потрібно на позитивних моментах нашого життя. І діти з колоритом сімейного життя хоча і є викликом для кожної людини, яка хоче самореалізуватися, є і мотивацією, і сенсом, і певною місією. Мабуть. Спробуйте. І дітей, і кіно!

«А ОСЬ І ВОНА» (США, 2013)

Режисер: Роб Райнер

На продовження теми дітей і навколосімейних перипетій... Майже камерна драма з ненав'язливим гумором та Майклом Дугласом і Дайян Кітон у головних ролях, з першого погляду видається цілком непретензійною роботою. Втім у процесі ти втягуєшся, підтексти і ситуації змушують активно рефлексувати, заглядати обережно в майбутнє і приміряти на себе образи з екрана. А це вже важливий фідбек! Історія пристаркуватого скнари та егоїста, життя якого кардинальним чином міняється в момент, коли той дізнається, що має внучку. І все б нічого, але наступний виклик – життя з внучкою – змушує головного героя абсолютно змобілізуватися, а разом з тим кінцево для себе визначитися, хто ти, куди йдеш і чого хочеш. Мило. Глибоко. Певною мірою навіть повчально. Можна!

«ЕННІ» (США, 2014)

Режисер: Уїлл Глак

І на завершення навколосімейної теми нашої добірки – відносно свіженький мюзикл (останніх я ніколи не любив, але тут трапився вдалий виняток!) від Уїлла Глака, який свого часу відзняв непоганий «Секс по дружбі», а тепер розповідає слезогінну історію про нелегку долю сирітки, яку в один момент зробили зіркою соцмережі та героїнею перших шпальт друкованих ЗМІ. Усе досить просто (часом занадто!), передбачувано, певною мірою шаблонно і невигадиво, але з дітьми піде добре. Для дорослих як бонус до перегляду може слугувати присутність на екрані стержового персонажа харизматичної Камерон Діаз. Приблизно так. До попкирну.

ПОДІЯ

ГАЙДА НА «БАНДЕРШТАТ»!

Уже вдев'яте поспіль у Луцьку відбудеться фестиваль альтернативної музики та української культури «Бандерштат».

«Бандерштат» був і лишається фестивалем, який збирав навколо себе людей мислячих і активних. Фестиваль-плацдарм, де громадські та культурні діячі, журналісти та політики, військові та поети ведуть дискусії і шукають шляхи якісного руху вперед.

Бандерштат як фестиваль – це заклик до об'єднання тих прошарків молоді, які готові брати на себе відповідальність, проявляти ініціативу і розвивати Україну.

Бандерштат

31 ЛИПНЯ - 2 СЕРПНЯ

САНМАЙ
MORPHINE SUFFERING
RIFFMASTER
ФЛАЙЗЗА

ОНУКА

ЕПОЛЕТС
КАРНА
ТІНЬ СОНЦЯ
РОЛЛІК'С

ТАРТАК

АННА
СЕРЦЕВИЙ НАПАД
ФІОЛЕТ
O.TORVALD

BRUTTO

А ТАКОЖ:
ГУТІРКИ З ВІДОМИМИ ЛЮДЬМИ
ЯРМАРОК МАЙСТРІВ
СПОРТИВНІ ЗАХОДИ
ДИТЯЧЕ МІСТЕЧКО

КВИТКИ:
098-97-83-064
066-78-31-561

ЛУЦЬК, ІПОДРОМ

Організатор: ВМГО "Національний Альянс". Захід відбувається за підтримки Міністерства молоді та спорту України, народного депутата України Ігоря Гузя та Луцької міської ради

Х СТРІТБОЛ

НА ПЛОЩІ БІЛЯ ОПЕРНОГО ПЕРЕМОГЛИ ЛУЧАНИ

Назар ТРИКУШ

У Львові відбувся один з наймасштабніших стрітбольних турнірів України «Yarush Street Fest 2015». Цього разу виграти турнір виявили бажання 123 команди. Змагалися вуличні баскетболісти в самісінькому центрі міста – біля оперного театру.

Матчі проводили у трьох категоріях: жінки, чоловіки та юнаки. Серед чоловіків за «золото» змагалися й волинська команда «Шарашкіна контора», кістяк якої складають теперішні чи колишні гравці БК «Волиньбаскет». Едуард Федчук, Артем Шелуха, Дмитро Швагринський та Антон Давидюк впевнено йшли у турнірній сітці вгору до півфінального етапу. А у малому фіналі за «бронзу» поступилися сусідам – рівненській команді «Лавіс-2». Бо ж «золото» у чоловічій категорії взяла перша рівненська команда. На другому місці опинилася команда «Вільні агенти» з Коломиї.

«Дуже велика перерва у міжсезонні, а стрітбол дозволяє використовувати технічні прийоми, тримати себе у фізичній формі. Завдяки баскетболу 3x3 гравці у літній період мають змогу контролювати свою форму. Трішки потрібно переключити баскетбольний командний розум на індивідуальні дії. Крім того, на таких великих турнірах присутній змагальний ефект, що змушує хлопців старатися краще», – сказав головний тренер БК «Волиньбаскет» Дмитро Чайковський.

У юнацькій категорії Луцьк представляли дві команди: «Волинська бандьоха» та «Black Jack». На жаль, луцькі «картярі» не зуміли пройти груповий етап, та це вдалося «Волинській бандьохі». Нагадаємо, що ця команда минулоріч на львівських стартах виборола «срібло», тому цього сезону хлопці на менше їй не погоджувалися. У півфіналі юна зміна «Волиньбаскета» у складі Дмитра Кунчика, Івана Мисковича, Максима Дейни та Павла Масицького розправилася з коломийською командою «Півцегли». А у фіналі їм протистояла місцева команда «Big Four Young» з міста Лева.

«Коли дійшли до півфіналу, ми з хлопцями собі вирішили, що цього року нам потрібно виграти тільки «золото», адже минулого ми вже були другими. У фіналі було важко. Судді допомагали львів'янам. Лідер нашої команди отримав травму, тому було трохи важко догравати», – розповідає стрітболіст Максим Дейна.

Загалом фінал був бойовим і гойдалки в рахунку тривали до результату 5:5. Тоді травму отримав лідер лучан, та джокер спрацював відмінно – 8:6. Героєм турніру у юнацькій віковій групі став лучанин Іван Мискавець із «Волинської бандьохи». У фінальному матчі він вчасно взяв на себе гру після вильоту лідера команди Дмитра Кунчика і поставив крапку точним штрафним кидком. Упевнена гра Івана протягом всього турніру, лідерські якості у грі за «золото» переконали організаторів надати йому індивідуальний приз найціннішого гравця категорії U-18.

РОТАЦІЯ І ОПТИМІЗАЦІЯ

Павло ФІЛОНЮК

Луцька «Волинь» продовжує набувати кондиції у Туреччині. Суперзасекречені збори команди Кварцяного тривають, футболісти тренуються з 6 ранку до 8 вечора і грають спаринги. Відомостей про них небагато. «Хронікам» вдалося дізнатися, що одного із суперників, команду «Аланяспор», яка виступає у першому турецькому дивізіоні, «Волинь» перемогли чи то 14:0, чи то 15:0...

Найбільше цікавить уболівальників нове обличчя команди, яка продовжить, на щастя, грати у Прем'єр-лізі. Найімовірніше, кадрова політика лучан цього міжсезоння має відчутний присмак оптимізації клубного бюджету, який і так не дуже місткий та наповнюється вряди-годи. Одне слово, тренери та менеджери клубу позбавляються баласту, а також зайвої конкуренції на позиціях. Правий захисник Темур Парцванія (на фото) уже не гравець «хрестоносців». Бо там основним буде Польовий, якому разом із Кобахідзе та Політигом продовжили оренду з «Дніпра». Так само шукає нову команду Рома Годований, він пробується у донецькому «Металурзі». Раніше з «Волині» пішли Сергій Воронін, В'ячеслав Шарпар, Руслан Бабенко. Замість них під основний склад награвать молоді з дубля. Нічого нового у Луцьку не вигадували. Саме криза дозволить молоді, якщо вона талановита і з характером, підтягнутися до основної когорти гравців.

Приємно, що Івіца Жуніч, Флорентін Матей та Майкл Бабатунде можуть таки залишитися

в команді. Основне питання для них – виплата заборгованого. Щойно це станеться (останній термін 14-15 липня), то вони приєднаються до «Волині». Наскільки відомо «Хронікам», ці виконавці індивідуально готуються до чемпіонату, а Жуніч вже навіть прибув до команди в Туреччині. Він не підійшов німецькому «Дармштату», у якому тренувався в червні. Так само наготові й Богдан Шуст, він може залишитися у «Волині», в якій кіпера влаштує передусім дух команди та географічна близькість до рідної Львівщини.

А от один з героїв минулого сезону, Ерік Бік-

фалві, здійснив круте піке у подальшому працевлаштуванні. Румун переїде до Китаю. «Ляонінг Хувін» – так називається нова команда Еріка. Вона торік стала тільки 14-ю у вищій лізі Китаю. Краший бомбардир торішньої Прем'єр-ліги (17 голів) нічого кращого наразі не відшукав у Європі чи в Україні. Раніше хавбек наголошував, що поїде в Азію тільки тоді, коли йому запропонують захмарні гроші. Схоже, що це сталося, а Бікфалві заслужив на почесну футбольну пенсію... Хоча цікавіше було б побачити Еріка у більш пристойній лізі.

Х ФУТБОЛ

Назар ТРИКУШ

Найтитулованіший український футболіст і капітан збірної України Анатолій Тимошук відмовився продовжувати кар'єру у пітерському «Зеніті», аби й надалі виступати за національну збірну. Новим клубом лучанина став казахський «Кайрат».

Чемпіон Росії пропонував Тимошuku стати граючим тренером другої команди «Зеніту». Але це зачинило б перед Анатолієм двері у збірну України.

Тому Т-44 вирішив перебраться до алматинського «Кайрату». За інформацією офіційного сайту клубу, термін угоди становить півтора року. У «Кайраті» Тимошук виступатиме під звичним 44-м номером.

«Дуже радий, що мені вдалося перейти в «Кайрат». Я тривалий час спілкувався з президентом цього клубу, побував на матчі за участю «Кайрата» і на власні очі побачив рі-

КАЗАХСЬКИЙ «КАЙРАТ» – НОВИЙ КЛУБ ТИМОЩУКА

вень місцевого футболу й сам склав думку про команду, в якій тепер буду виступати. Тому радо погодився на пропозицію «Кайрата». Були в мене пропозиції і від інших клубів, причому не тільки як футболісту:

мені пропонували роботу у футбольних структурах. Але, поспілкувавшись з керівництвом «Кайрата», я побачив прагнення клубу йти обраним напрямком. У такій обстановці будь-якому футболісту хочеться працювати і прагнути до досягнення мети», – розповів у своєму першому інтерв'ю клубній прес-службі казахської команди Тимошук.

У Чемпіонаті Казахстану після 19 турів «Кайрат» посідає другу сходинку і відстає від лідера «Актобе» на чотири пункти. Зазначимо, новий клуб Тимошук в першому кваліфікаційному раунді Ліги Європи переміг сербську «Црвену Звезду» на виїзді – 0:2. Матч-відповідь відбудеться у четвер, 9 липня, в Алма-Аті. У цій грі Анатолій Тимошук теоретично може дебютувати в новій команді.

Х ХРОНІКЕР

Анатолій Тимошук є почесним громадянином Луцька. Професійну кар'єру футболіст розпочав у місцевій «Волині». За «хрестоносців» Анатолій зіграв 62 матчі і забив вісім голів. Потім майже десять років він провів у складі донецького «Шахтаря». За кордоном футболіст грав у німецькій «Баварії» та санкт-петербурзькому «Зеніті». Він є чемпіоном трьох країн: України (тричі), Росії (двічі) та Німеччини (двічі). Володар Кубка УЄФА сезону 2007-2008 років у складі «Зеніта», переможець Ліги чемпіонів 2012-2013 років у складі «Баварії». Рекордсмен за кількістю зіграних матчів за національну збірну України (141 поєдинок).

Х ГАНДБОЛ

ЧОЛОВІЧА ЗІРНА УКРАЇНИ – БРОНЗОВИЙ ПРИЗЕР ЄВРОПИ

Назар ТРИКУШ

В іспанському місті Ллорет-де-Мар завершився Чемпіонат Європи з пляжного гандболу. Збірна команда України, у складі якої виступали два волинські спортсмени, завоювала бронзові нагороди змагань. У складі «синьо-жовтих» власниками європейської «бронзи» стали два вихованці луцької школи гандболу Юрій Шамрило та Владислав Паровінчак.

Чоловіча збірна України, програвши збірній Хорватії та Іспанії і перемігши Польщу, Німеччину та Швецію, з третього місця групи вийшла у другий раунд. Там українці по черзі здолали команду Сербії – 2:1 (16:17, 19:9, 7:6), а потім норвежців – 2:0 (18:16, 17:14).

У чвертьфіналі українці отримали принципову перемогу над командою Росії – 2:1. У першому сеті наші поступилися збірній Росії – 12:16, але в другому розгромили

суперників – 19:10 та більш вдало виконали серію пенальті – 8:4. Зазначимо, потрапивши у першу четвірку команд «старого світу», збірна Україна забезпечила собі путівку на Чемпіонат світу, що відбудеться наступного року в Угорщині.

На стадії півфіналу команду Олега Сича переграли знайомі вже

з групового етапу хорвати. «Синьо-жовті» у першому сеті переграли суперників – 29:28, але в другому прогнали – 20:24 і згодом у серії пенальті поступилися – 6:9.

У малому фіналі, де визначалася доля бронзових нагород, українцям протистояла команда Угорщини. Перший сет завершив-

ся з рахунком 24:19 на користь українців, другий – 15:17, виграли угорці, а у вирішальному третьому сильнішою знову була наша команда – 7:5.

«Дуже шкода, що не всі матчі чемпіонату транслювали. Скажу чесно, більше хвилювався, ніж вболівав за хлопців. У ролі глядача дуже важко спостерігати за ходом гри. Це вперше мої вихованці вибороли нагороди такого високого рівня. Я безмежно радий, що мої хлопці зуміли вибороти європейську «бронзу», – розповідає Ростислав Ланевич, перший тренер Юрія Шамрило та Владислава Паровінчака. – Юрій Шамрило має досвід виступів у класичному гандболі. Уже кілька років він грає в суперлігових командах. Зараз виступає в Польщі. Владислав Паровінчак 1998 року народження, він цього року закінчив 11 клас. Його тренерський штаб збірної запросив на перспективу, адже хлопець яскраво виступав і на вітчизняному, і на європейському рівнях».

www.facebook.com/hroniky.lubarta

ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» У FACEBOOK

Сергій Ткачов, facebook.com/groups/ancient.luck

Коли на вулиці Крилова ще не лежав лев, це була найбільш «львівська» вуличка Луцька. Вузька, з будівлями доби польського модернізму, вона нагадувала мені місто Лева і без ось цього кічоватого лева з бальюном. Життя на вулиці вирувало навколо готелю «Луцьк». У 60-70-х це був єдиний (потім уже «Україна») притулок для акторів цирку ліліпутів на гастролях, грузинів – торговців лавровим листом і мімою, студентів-заочників та колгоспного активу. Директорами й заступниками здебільшого були відставні кадебісти. Довгий час це був Хижняк. Адміністратори працювали зміннами. Було їх троє. Чому запам'яталися? А вони віддзеркалення Луцька: Марія Іванівна Кравчук – українка, Ціля Львовна (прізвище не згадаю) – жидівка, третя говорила російською. Найкolorитнішою була Ціля Львовна. Приходила на зміну вона з «начосом», густо підмальованими бровами, яскраво-червоний «бузьо» був нашминкований а-ля куряче гузно. Окрім того, всі знали, що Ціля Львовна підв'язує на боки ватяні мішечки – для талії. Покоївки доїжджали з приміських сіл – Дачного, Рованців. Найважче було чешці Марії. Це була огрядна жінка, яка страждала на варикоз, і тому вона обслуговувала тільки перший поверх, де було найменше номерів. Вона, як і Ціля Львовна, була «зіркою» готелю, бо кумедно розмовляла сумішшю чеських, польських і українських слів з постійним наголосом на перший склад. Найчастіше в готелі жили артисти, що приїжджали з концертами в філармонію, яка була поруч – через двір. Коли артистами Луцької

КОЛИ НА ВУЛИЦІ КРИЛОВА ЩЕ НЕ ЛЕЖАВ ЛЕВ...

філармонії стали тріо Мареничів, то жили вони також у «Луцьку», допоки не отримали квартиру. Артисти завжди запрошували працівників готелю на свої концерти – це було компенсацією за ті незручності, яких вони частенько завдавали: битий посуд, «брудна» білизна тощо. Крім усіляких цирків на сцені на кшталт гутаперчевої у блискітках «дівчини-змії», запам'ятався виступ популярної тоді Тамари Міансарової. Мама «дістала» (це означає безплатно) мені два білети і зводив дівчину «в концерт». Оце виманувся! Але артисти більш-менш люди інтелігентні і великої шкоди від них не було. Ось «партактив» у ондатрових шапках з польських районів Волині працівники готелю очікували як навалу. Приїжджали вони на сесії ВПШ. Тоді в готелі стояв стійкий запах ковбаси, часнику й цибулі. У той час розквітла польсько-радянська дружба. До нас їхали офіційні делегації з Любліна, Холма, Грубешова. Здебільшого це були представники кооперативів – люди прості, але на чолі делегації стояли партійні чи профспілкові начальники. Від кордону до Луцька вони їхали дуже довго – перед готелем автобус ставав десь по 10-11-й вечора. Дорогою делегації встигали пообідати в якомусь колгоспі-мільйонері, тому в Луцьк прибували у доброму гуморі. Їх тут чекали працівники готелю усіх трьох змін. Хай як старалися директор і його зам уникнути тісних контактів працівників з іноземцями, під будь-яким приводом залишалися допізна або «випадково» приходили провідати, «як там на роботі». Після таких заїздів поляків у місті з'являлися кремплінові суценки і брюки, хустки з люреком, капи на диван і – о,о,о! – тоновані джинсові костюми «Odra»...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 10 – 16 ЛИПНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Олександр Турчинов (31 березня 1964 р.)

Секретар РНБО

Національна безпека в небезпеці! Тому зорі радять періодично подорожувати. На схід. Адже кривавою може бути не тільки «Мері», а й Пастор. Частіше посміхайтесь.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)

Андрій Садовий (19 серпня 1968 р.)

Міський голова Львова

Кожному місту – по Леву. Сильному, хитрому та піароздатному. Цінуйте «Свободу». Незабаром підете в мандри у пошуках питної води.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Юлія Тимошенко (27 листопада 1960 р.)

Лідер партії «Батьківщина»

Запальна бабця, яка живе в душі Стрільців, ще покаже всім, де раки смердючий газ нюхають. Пора проводити майстер-класи з популізму. Як показав досвід Греції, ви хороший вчитель. Подбайте про здоров'я.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Оксана Сироїд (2 травня 1976 р.)

Заступник голови Верховної Ради

Досвід нового місця роботи дозволить опанувати базові знання у різних галузях наук. Наприклад, у психіатрії. Остерігайтеся повника!

ДІВА (24.08 – 23.09)

Рінат Ахметов (21 вересня 1966 р.)

Бізнесмен, політик

Ваше бажання доглядати за страусами донецького друга до добра не доведе. Залиште тварин у спокої, і пеньки, і хонку, і золоті батони. Залиште в принципі у спокої Україну. Зорі і збитки ваших бізнес-дітищ радять тверезо подивитися на речі.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Арсен Аваков (2 січня 1964 р.)

Міністр МВС України

Козорогам варто пильніше придивитися до своїх друзів. А раптом зовсім вони не друзі? Тому ніколи не зберігайте діаманти в акваріумі (хтозна, що може трапитися!) Не забудьте про себефото.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)

Арсеній Яценюк (28 травня 1974 р.)

Прем'єр-міністр України

Увесь тиждень набридатимуть кредитори. Але перш ніж затівати велику перебудову, спробуйте реформувати себе. Бо як кажуть москалі, «не по Сеньке шапка».

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Петро Порошенко (26 вересня 1965 р.)

Президент України

Від солодких розмов у роті солодко не стає. Ваш талант артиста не врятує від нікчемної режисури. Змініть знімальну групу: від сценаристів до гардеробниці. Або ж доведеться грати чергову роль утікача і легітимного в екзилі.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)

Ігор Коломойський (13 лютого 1963 р.)

Бізнесмен, політик

Випийте кави. Запросіть на каву давніх друзів. Приділіть увагу раціону. Корисна до споживання кролятина, але не переїжте. Пам'ятайте про міру. Вона потрібна у всьому.

РАК (22.06 – 23.07)

Віктор Янукович (9 липня 1950 р.)

Президент в екзилі

Ви ще живі? Точно живі? А легітимні? Одне слово, якщо ви не довіряєте нікому і маєте сумніви, де ви перебуваєте і який у вас статус, то сходіть у зоопарк, погодуйте страусів. Або до психотерапевта.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Олег Тягнибок (7 листопада 1968 р.)

Лідер партії «Свобода»

Важко, певно, все життя ненавидіти свій день народження. Але запам'ятайте, що патріотизм вимірюється не частотою носіння вишиванки, а добрими справами на благо країни. Станцюйте гопака цими вихідними.

РИБИ (20.02 – 20.03)

Віктор Ющенко (23 лютого 1954 р.)

Президент України (2005-2010 рр.)

Якщо іншим знакам зодіаку зорі зазвичай радять більше відпочивати, то Рибам вони категорично кажуть: «Ну зробіть вже хоч щось!» Досить медитувати на бджіл та трипільську кераміку. Хоча... Можливо, для інших ваш безтурботний стан нірвани буде на користь.